

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Децентралізація

Міський голова Миколаєва Юрій ГРАНАТУРОВ:

«Нинішній парламент на чолі з Володимиром Гройсманом зробив те, чого місцеве самоврядування чекало 24 роки незалежності»

▶ СТОР. 4

Економіка

Край іржавих кранів...

▶ СТОР. 6

Історія *Левко ЛУК'ЯНЕНКО:*

«У рабів нюх на зиск, а ми захищаємо свою державу»

▶ СТОР. 12

№ 95 (6099) СУБОТА, 30 ТРАВНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Європейські цінності і прагнення свободи варті найвищої самопожертви

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман** (на знімку)**у четвер у Вільнюсі виступив під час шостого засідання Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки, Сенату та Сейму Республіки Польща.

У своїй промові на тему: «Десять років після Луцька. Досягнення та актуальні цілі Асамблеї» глава парламенту наголосив, що нині координація взаємодії України, Литви і Польщі набуває особливого значення.

«Сьогодні, коли український народ довів, що європейські цінності і прагнення свободи варті найвищої самопожертви, наша з вами координація і взаємодія набувають нового значення, — наголосив керівник українського парламенту. — Це не просто слова, а прагнення, за які українці готові боротися і покладати свої життя».

▶ СТОР. 3

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ. Більше фото тут — www.golos.com.ua

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення проміжних виборів народного депутата України 26 липня 2015 року в одномандатному виборчому окрузі №205 (Чернігівська область)

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною чотирнадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямим підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю

Юрій СЕРГЕЄВ: «У нас є шанси бути обраними до Радбезу ООН»

Україна має намір висунути свою кандидатуру в непостійні члени Ради Безпеки ООН — про це днями заявив Постійний представник України в ООН Юрій Сергеєв. В інтерв'ю для «Голосу України» він відповів на запитання про те, що стоїть за цим рішенням.

— Насамперед було б цікаво повернутися у минуле — тим більше, що ООН ось-ось виповниться 70. Відомо, що в десятку непостійних членів Радбезу обирають на два роки. Яка історія участі України? Чи є країни, котрі не були в ролі «дворічників» Хто найчастіше обирався?

— Якщо поглянути на статистику, то постає вельми цікава картина. Наприклад, понад 60 країн жодного разу не потрапляли в «десятку,» а майже 40 обиралися до Ради лише один раз. Деякі країни, насамперед завдяки їх регіональному лідерству і внеску у світові процеси, з'являються там частіше. Наприклад, Бразилія і Японія обиралися по 10 разів, Індія та Пакистан — по сім, Італія й Канада — по шість.

▶ СТОР. 7

Міністерство фінансів забезпечило вчасну виплату відпускних освітянам *(Урядовий портал)*

Усі країни мають називати речі своїми іменами: Росія — агресор

Учора у Вільнюсі завершилося шосте засідання Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки, Сенату і Сейму Республіки Польща.

Члени Асамблеї обговорили тему: «Литва, Польща та Україна. Області, де ми є, могли б і повинні бути єдині і працювати разом».

Під час дискусії наголошувалося на тому, що конфлікт на сході України не є суто внутрішнім українським питанням, а є конфліктом між Російською Федерацією та Заходом, і на необхідності всебічної підтримки реформаторських зусиль української влади.

На порядку денному — стовідсоткова підтримка суверенітету і територіальної цілісності

Міжпарламентська асамблея України, Литви та Польщі є гарним майданчиком для координації спільної діяльності, в тому числі, на міжнародній арені. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Гройсман, спілкуючись із литовськими журналістами. «Наші партнери й друзі займають дуже принципову позицію стосовно України та військової агресії Росії до нашої держави», — сказав він, зауваживши, що тема України посідала центральне місце в роботі асамблеї. На порядку денному — зовнішні та внутрішні виклики й стовідсоткова підтримка суверенітету і територіальної цілісності нашої країни, підкреслив глава парламенту, а також повна готовність сприяти нашим реформам. За його словами, Литва і Польща «підтримують нас реальними діями». «Коли наші депутати взаємодіють на рівні комітетів, у рамках асамблеї, відпрацьовують спільні рішення — це надзвичайно позитивно, — наголосив В Гройсман. — Цей досвід можна використати в прийнятті європейських законів».

Боротьба йде не тільки за наші кордони

У розмові із журналістами у Вільнюсі глава українського парламенту наголосив на тому, що західні країни мають не тільки зберегти, а й посилити санкції проти Російської Федерації, доки вона не почне у повному обсязі виконувати Мінські угоди. «На сході ведеться боротьба не тільки за наші кордони, а й за кордон Європейського Союзу, — сказав В. Гройсман. — Там відстоюються європейські цінності, за які гинуть українські громадяни». При цьому Голова Верховної Ради зазначив, що мирному населенню на Донбасі загрожують не українська влада, не українські військові, а «бойовики, головорізи й важка техніка», яку завозять з Росії. Санкції стосовно Росії мають посилюватися, поки не будуть виконані всі умови, визначені Мінськими угодами, зазначив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман в інтерв'ю журналістам. «І взагалі — нехай забираються з України і в себе вдома воюють з ким завгодно. Нічого Російській Федерації робити в Україні. Це перша позиція. І друга позиція. Мирному населенню на Донбасі з боку української влади, української армії немає жодних загроз. Йому загрожують бойовики, головорізи, танки, ракети й усе, що завозиться з Російської Федерації», — наголосив Голова Верховної Ради України. Він також підкреслив, що це підтверджується прикладами інших регіонів України. «Хіба в нас є загрози на інших територіях? Немає і не було. Це взагалі постановка Росії — щоб зробити вторгнення в Україну» — зазначив В. Гройсман.

У Вільнюсі керівник українського парламенту провів коротку зустріч із своїм німецьким колегою — Президентом Бундестагу **Норбертом Ламмертом** *(на знімку)*. Відбувся обмін думками з приводу ситуації в Україні. Йшлося також про необхідність координувати зусилля в рамках міжнародних парламентських форумів. В. Гройсман подякував німецькому колезі за підтримку нашої країни. Водночас, пан Н. Ламмерт запевнив: Німеччина й надалі готова надавати допомогу нашій державі.

Це була зустріч з нашими великими друзями

Підсумкова Декларація, ухвалена під час шостого засідання Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки, Сенату і Сейму Республіки Польща, «акцентує наші погляди на майбутнє Європи, на актуальні питання». Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман у п'ятницю під час прес-конференції у м. Вільнюс (Литовська Республіка).

«Ми також домовилися про подальшу координацію дій наших делегацій у міжнародних парламентських організаціях, — повідомив керівник українського парламенту і додав: «Переконаний, що ми маємо спільне сьогодення і велике спільне європейське майбутнє».

Спікер Сейму Литовської Республіки Лорета Граужинєнє підкреслила, що Декларація буде надіслана до усіх європейських інституцій та європейських держав, а також до інших країн, які підтримують Україну.

Голова Верховної Ради України В. Гройсман, Спікер Сейму Литовської Республіки Л. Граужинєнє і Маршалок Сенату Республіки Польща Богдан Борусевич також наголосили на важливості використання можливостей парламентської дипломатії до того, аби Угоду про асоціацію Україна—ЄС ратифікували до кінця поточного року усі держави-члени Євросоюзу.

«Ми підтримуємо заходи, спрямовані на наближення України до Європи і надання їй безвізового режиму», — сказав Б. Борусевич.

Голова Верховної Ради ще раз наголосив, що Україна високо цінує позицію Литви та Польщі щодо підтримки її територіальної цілісності та суверенітету, засудження анексії Криму і агресії Росії на сході нашої держави. «Україна, Литва і Польща, — абсолютно об'єктивно давали однакові оцінки стосовно російської агресії. Це сигнал для інших країн Європи та світу, які мають називати речі своїми іменами», — додав В. Гройсман.

Під час зустрічі керівників парламентів України, Литви та Польщі з Президентом Литовської Республіки **Далею Грібаускайте** *(на знімку)* відбулася конструктивна дискусія щодо різних аспектів тристоронньої співпраці та ситуації в Україні. Про це повідомили Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман, Спікер Сейму Литовської Республіки Лорета Грауженєнє і Маршалок Сенату Республіки Польща Богдан Борусевич під час прес-конференції. У центрі уваги, за їхніми словами, була ситуація в Україні, відбулася «професійна ділова дискусія», обговорювалися конкретні кроки щодо допомоги нашій державі.

«Це була зустріч з великим другом України й українського народу, ми обговорили поточну ситуацію, перебіг реформ у нашій країні та роботу Міжпарламентської тристоронньої асамблеї, — зазначив В. Гройсман. — Пані Президент чітко володіє ситуацією в Україні, і ми відчуваємо її постійну підтримку».

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

МІЖПАРЛАМЕНТСЬКА АСАМБЛЕЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ, СЕЙМУ ТА СЕНАТУ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА ТА СЕЙМУ ЛИТОВСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

ДЕКЛАРАЦІЯ

29 травня 2015 року м. Вільнюс

Міжпарламентська Асамблея Верховної Ради України, Сейму та Сенату Республіки Польща та Сейму Литовської Республіки на своєму засіданні в м. Вільнюс 28-29 травня 2015 року за результатами виборів до Верховної Ради України 25 жовтня 2014 року, які були визнані вільними та демократичними міжнародною спільнотою;

на підставі підписаної Головою Сейму Литовської Республіки Артурасом Паулаускасом, Маршалком Сейму Республіки Польща Владимиром Цимошевичем та Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином десять років тому — 13 травня 2005 року в м. Луцьк заяви, згідно якої було створено Міжпарламентську Асамблею Верховної Ради України, Сейму та Сенату Республіки Польща та Сейму Литовської Республіки, яка надала нового поштовху тристоронньому співробітництву парламентів трьох країн;

беручи до уваги ту роботу, яку Міжпарламентська Асамблея вже здійснила та, вважаючи, що існують можливості для її подальшого поліпшення у майбутньому, особливо в галузі діяльності на рівні парламентських комітетів;

зазначаючи, що тісне регіональне співробітництво, яке базується на спільних цінностях та демократичних принципах, сприяє миру та процвітанню в регіоні та не спрямоване проти будь-кого;

впевнена в тому, що Міжпарламентська Асамблея, як інструмент регіонального співробітництва Європейського Союзу та Європейської Політики Добросусідства, може відігравати важливу роль та допомогти Україні у впровадженні необхідних реформ в ці важкі часи;

особливо відзначає ту роботу, яку до цього часу вже було виконано парламентами, іншими громадськими інституціями та неурядовими організаціями Литовської Республіки та Республіки Польща у наданні Україні допомоги в різноманітних галузях;

підтримує Україну, її незалежність, суверенітет та територіальну цілісність згідно з міжнародно визнаними кордонами, висловлює солідарність з Україною на основі спільного розуміння, інтересів, зобов'язань, поваги та цінностей Європейського Союзу й України;

засуджує акти агресії Російської Федерації, а саме - незаконну анексію Криму у 2014 році та військову агресію на Сході України, які відбулись з порушенням міжнародного права та поставили під загрозу безпеку в регіоні та Європі в цілому;

закликає Росію негайно вивести усю військову техніку і сили з території України, а також будь-які інші озброєні формування та військових, що контролюються Росією, відновити повний та ефективний контроль над українсько-російським кордоном, а також створити Україні умови для виконання цього контролю;

вважає, що санкції ЄС проти Росії мають бути посилені у випадку, якщо Росія продовжить ігнорувати належне виконання Мінських домовленостей;

звертає увагу на витончену пропаганду, що її проводить Росія, розпалюючи в середині країни націоналістичні та ксенофобські настрої й дезорієнтуючи громадську думку демократичних країн, закликає уряди й громадськість європейських держав адекватно реагувати й чинити спротив цій пропаганді й звертається до всіх громадян Російської Федерації із закликом не піддаватися пропаганді зла та відкинути її;

вимагає негайного звільнення Надії Савченко - депутата українського Парламенту і члена Парламентської Асамблеї Ради Європи - а також інших громадян України, які незаконно утримуються в Росії, включаючи Олега Сенцова;

висловлює повагу до тих людей в Росії, які чинять спротив агресивній політиці влади, й вимагає дослідження в справі Бориса Нємцова;

закликає парламенти країн-членів Міжпарламентської Асамблеї об'єднати зусилля у мобілізації політичної та іншого роду підтримки Євро-Атлантичної спільноти щодо України і для досягнення цього пропонує активізувати співробітництво між литовськими, польськими та українськими парламентськими делегаціями в міжнародних парламентських організаціях, перш за все Парламентської Асамблеї НАТО, Раді Європи та ОБСЄ, а також посилити співробітництво на рівні Європейського Парламенту;

зазначає, що результати Саміту Україна-ЄС, що відбувся в Києві 27 квітня 2015 року, чітко віддображають позитивний розвиток у сфері системних реформ в Україні та відповідну роль Верховної Ради;

розглядає рішення, які прийняті на Саміті Східного Партнерства в Ризі 21-22 травня 2015 року, як важливий крок у зміцненні зв'язків між ЄС та Україною на основі взаємних зобов'язань та взаємної відповідальності;

бачить можливості для сприяння імплементації рішень, прийнятих на Саміті Східного Партнерства в Ризі 21-22 травня 2015 року, які ще раз підтверджують відданість зобов'язанням, про які йшлося на попередніх Самітах та йдеться у двосторонніх угодах, що стосуються визнання бажання та вибору України інтегруватись в Європу; також бачить можливості для надання допомоги країні у проведенні реформ, які є критичними для успішної імплементації Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС, включаючи Положення про глибоку та всеохоплюючу зону вільної торгівлі та План дій з лібералізації візового режиму;

підтримує твердий намір депутатів Верховної Ради України продовжувати реформи, що вже впроваджуються, та розширити галузі для важливих реформувань;

рішуче підтримує стратегічні прагнення України до європейської інтеграції та зазначає, що, відповідно до статті 49 Договору про Європейський Союз, Україна як європейська держава має європейську перспективу і може подавати заявку на членство в Європейському Союзі;

вживає заходів для продовження співробітництва, спрямованого на поглиблення політичної асоціації та економічної інтеграції між Європейським Союзом та Україною, та координації дій по імплементації Угоди про Асоціацію між ЄС та Україною, включаючи створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі з Європейським Союзом;

підкреслює важливість Угоди про Асоціацію між ЄС та Україною та впровадження реформ, що з неї випливають для забезпечення добробуту народу України, та закликає країни-члени Міжпарламентської Асамблеї поділитися своїм найкращим досвідом у сфері зміцнення демократичних інституцій та впровадженні принципів належного врядування, а також у розвитку більш тісних бізнес стосунків та взаємної торгівлі;

закликає національні парламенти держав-членів ЄС швидко ратифікувати Угоду про асоціацію між Україною та ЄС на знак солідарності з українським народом, щоб забезпечити набрання чинності Угодою у повному обсязі з 2016 року;

прагне до співробітництва для забезпечення імплементації Плану дій по лібералізації візового режиму до кінця 2015 року, як зазначено у Спільній Декларації Саміту Східного Партнерства, що пройшов у Ризі 21-22 травня 2015 року і з нетерпінням очікує на позитивний звіт Європейської Комісії, в якому буде запропоновано позбавити громадян України від візових вимог з тим, щоб забезпечити безвізовий режим вже у 2016 році, звертаючи увагу на позитивний досвід Польщі в малому прикордонному русі, який без проблем працює шість років;

бере до уваги важливість створення тристоронньої литовсько-польсько-української бригади ЛИТПОЛУКРБРИГ для сприяння зусиллям України з досягнення відповідності стандартам НАТО;

сподівається, що на наступному Саміті НАТО, який пройде у Варшаві у 2016 році будуть прийняті рішення, які сприятимуть подальшому зміцненню безпеки Східного флангу блоку країн НАТО та допоможуть Україні в її зусиллях у зближенні з Альянсом;

закликає країни-члени Асамблеї заохочувати розвиток спільної культурної спадщини, розширювати співпрацю фахівців у галузі культури та історії, молодіжні обміни, можливі двосторонні й багатосторонні проекти, націлені на зміцнення контактів між людьми та підсилення ролі громадянського суспільства.

Лорета ГРАУЖИНЄНЄ,
Голова Сейму Литовської Республіки,

Богдан БОРУСЕВИЧ,
Маршалок Сенату Республіки Польща,

Володимир ГРОЙСМАН,
Голова Верховної Ради України.

Західні країни мають не тільки зберегти, а й посилити санкції проти Російської Федерації

Європейські цінності і прагнення свободи варті найвищої самопожертви

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Координація взаємодії з Литвою і Польщею набуває особливого значення

В. Гройсман зазначив, що десять років тому, коли в Луцьку було засновано Міжпарламентську асамблею Верховної Ради України, Сейму Литви, Сейму та Сенату Польщі, «ніхто не міг уявити, які виклики постануть перед нами сьогодні». «Маємо бути динамічними і результативними», — сказав Голова Верховної Ради.

Спікер Сейму Литовської Республіки Лорета Граужинєнє наголосила у своєму виступі на важливості подальшого розвитку діалогу всередині Євросоюзу з питань Європейської інтеграції України.

Щодо агресії Російської Федерації по відношенню до України Л. Граужинєнє заявила: «Ми не повинні обмежуватися політичними деклараціями». На її думку, необхідно розглянути питання стосовно можливості застосування правових механізмів, у тому числі, зокрема, «з'ясувати позицію міжнародного суду». У цьому контексті вона наголосила на важливості активізації парламентської співпраці в міжнародних парламентських форумах.

Вона також висловила переконання щодо успішного здійснення реформ в Україні. «Ви повинні використати всі можливості», — сказала пані Спікер, підкресливши важливість широкого інформування міжнародної спільноти про перебіг реформ у нашій державі.

На переконання Л. Граужинєнє, робота Асамблеї має бути спрямована на досягнення головної мети — становлення наших вільних і демократичних держав. «Наші країни цілеспрямовано і далекоглядно крокують до змін», — сказала пані Спікер.

Маршалок Сенату Республіки Польща Богдан Борусевич у своєму виступі заявив, що Україна є надзвичайно важливою країною як для Польщі і Литви, так і для Європи.

Він запевнив у готовності надавати Україні всіляку підтримку у впровадженні реформ у сфері децентралізації, боротьби з корупцією, реформуванні правоохоронної і судової систем.

Пан Маршалок також наголосив на важливості розгляду питання щодо надання Україні безвізового режиму і запевнив, що Польща підтримуватиме в цьому Україну.

Потребуємо сигналу стосовно перспективи членства в ЄС

Українці потребують «абсолютно чіткого» сигналу щодо перспективи членства в ЄС та запровадження безвізового режиму. Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман у своєму виступі.

«Ми роками чули аргумент про перевтому ЄС від розширення. Але в умовах агресії і тотальної російської пропаганди цей аргумент не працює, — наголосив В. Гройсман. — Для українців перспектива членства стане не лише стимулом для реформ, а й символом того, що ЄС готовий боротися за Україну — так само як українці сьогодні борються за Європу на східному фронті».

«Це рішення стане потужним ударом по одній із ключових тез російської пропаганди, яка намагається переконати українців у тому, що в Європі на них ніхто не чекає», — зазначив керівник українського парламенту.

В. Гройсман висловив сподівання, що Литва і Польща й надалі всіляко підтримуватимуть європейські прагнення України, охарактеризувавши парламентський вимір тристоронньої співпраці як «Луцький трикутник», де ці країни допомагають Україні на її євроінтеграційному шляху. «Сподіваюся, що ви за кожної нагоди підтримуватимете внутрішню дискусію в Євросоюзі з цього питання», — сказав він, звертаючись до парламентаріїв.

«Я вірю в те, що торованим Литвою і Польщею шляхом Україна також повернеться до об'єднаної європейської сім'ї демократичних держав», — зауважив В. Гройсман.

«За вашої підтримки ми будемо вперто й успішно йти шляхом складних реформ і зміцнимо незалежність України. Сподіваюся, що, зібравшись на одне з майбутніх засідань нашої Асамблеї у 2025 році, Голова Верховної Ради виступатиме якщо не від імені держави-члена, то, як мінімум, від імені країни—кандидата на вступ до ЄС», — зазначив В. Гройсман.

Він також заявив, що українська влада та громадяни нашої держави «усвідомлюють усю важливість і відповідальність сьогоднішнього моменту», і запевнив, що Президент, уряд, парламент здатні приймати зважені рішення і доводити їх до завершення. Голова Верховної Ради також підкреслив, що Україна «абсолютно відкрита, готова до використання європейського досвіду і налаштована на результат».

Пошук відповіді на виклики нового характеру

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман вважає «критично важливим» збереження позиції міжнародної спільноти щодо засудження агресивної політики Російської Федерації.

«Ключовим на сьогодні завданням європейської та міжнародної спільноти є пошук відповіді на виклики нового характеру, — сказав глава парламенту. — Але в пошуках цієї відповіді критично важливим є дотримання позиції щодо цілковитого засудження, абсолютного неприйняття політики агресії та нехтування засадами міжнародного права, яку сьогодні неприховано проводить Росія».

«У цьому парламенти наших країн повинні відігравати активну роль», — додав він.

Голова Верховної Ради висловив вдячність за всебічну підтримку польської та литовської делегацій у Парламентській Асамблеї Ради Європи, Парламентських Асамблеях ОБСЄ і НАТО.

«Ми маємо спільно протистояти діям Кремля, спрямованим на підрив єдності в Європейському Союзі», — упевнений В. Гройсман.

«Агресія і гра м'язами у виконанні Кремля має одну мету — змусити Захід зректися України в обмін на власну безпеку», — заявив він.

В. Гройсман наголосив, що українська сторона залишається відданою Мінським угодам, а Росія досі не виконала жодного пункту: незважаючи на оголошене понад три місяці тому припинення вогню, українці продовжують гинути мало не щодня; тривають обстріли російськими найманцями позицій українських військових.

«Вони не відводять важке озброєння. Навпаки, ми спостерігаємо надходження нової техніки та свіжих людських ресурсів з території Росії, — сказав керівник українського парламенту. — Спеціальній спостережній місії ОБСЄ російські бойовики перешкоджають верифікувати режим припинення вогню і місця розташування озброєння».

Останнім свідченням безпосередньої участі російських регулярних військ у бойових діях на території України, зазначив В. Гройсман, стало затримання українськими військовими двох спецпризначенців у Луганській області.

«Російська Федерація уникає обміну полоненими за принципом «всіх на всіх» і цілковито нехтує численними закликами міжнародного співтовариства звільнити нашу з вами колегу, члена ПАРЄ Надію Савченко, а також інших громадян України, які незаконно утримуються під вартою на території Росії», — сказав він.

«Пасивна позиція Росії щодо виконання Мінських домовленостей вимагає активної протидії з боку Євросоюзу», — заявив В. Гройсман.

«Висновок: хоч би яка щира була позиція України, Мінські домовленості використовуються Росією виключно як «димова завіса» для затягування часу і продовження спроб поновлення агресії», — підсумував Голова Верховної Ради.

В. Гройсман назвав «три основні компоненти нашої спільної реакції на такий стан справ».

«По-перше, направлення в Україну миротворчого контингенту або операція з підтримки виконання Мінських домовленостей, що позбавить Москву планів щодо подальшого наступу і сприятиме встановленню сталого миру. По-друге, вироблення чіткого алгоритму посилення санкцій проти Російської Федерації. На моє глибоке переконання, тримісячна пасивність Російської Федерації у виконанні бодай одного пункту Мінських домовленостей є для цього достатньою підставою. По-третє, спільні зусилля з посилення обороноздатності України. Йдеться не лише про оборонну зброю, а й про підвищення стандартів підготовки та оперативних спроможностей українських Збройних Сил», — сказав він.

«Зокрема, й цим цілям сприятиме майбутнє започаткування діяльності литовсько-польсько-української бригади», — додав Голова Верховної Ради.

Верховна Рада рішуче налаштована на реформи

Наше завдання — перетворити пострадянську корумповану Україну на сучасну європейську демократичну державу, заявив Володимир Гройсман.

До того ж він зазначив, що парламент рішуче налаштований на реформи і довів свою спроможність приймати важливі рішення. Серед них, за його словами, ухвалення закону про право на справедливий суд; створення на законодавчому рівні умов, необхідних для започаткування системної боротьби з корупцією на державному рівні, внаслідок чого було створено Національне антикорупційне бюро; прийняття рішень щодо дерегуляції; рішень, спрямованих на відновлення обороноздатності України; започаткування реформування правоохоронних органів; ухвалення закону про суспільне мовлення; прийняття законів у контексті бюджетної та податкової децентралізації.

«Верховна Рада України також розпочала процес деолігархізації України. Ухвалено закони, які ламають колишні схеми: державі повернуто контроль над державними компаніями; здійснено законодавчі кроки до підвищення прозорості ринку природного газу; підвищено ренту на користування надрами», — сказав він. «Верховна Рада не провалила жодного важливого рішення», — заявив В. Гройсман.

Голова Верховної Ради поінформував про перебіг конституційної реформи в частині децентралізації і реформи місцевого самоврядування, зазначивши, що ефективна модель управління державою є запорукою здійснення системних реформ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.
Більше фото тут — www golos.com.ua

Володимир Гройсман, Лорета Граужинєнє, Богдан Борусевич** (справа наліво)* ***під час церемонії підписання спільної Декларації.

У НОМЕР

Вітання Голови Верховної Ради України з Днем Святої Трійці

Шановні співвітчизники!

Вітаю вас із Днем Святої Трійці — величним християнським святом, яке уособлює єдність Бога-Отця, Бога-Сина і Бога-Святого Духа.

Християнські цінності — та духовна основа, що визначає наші історичні, культурні та ментальні традиції. А свято Святої Трійці символізує очищення, перемогу правди та добра.

Дорогі українці! Бажаю вам у цей світлий день великого особистого щастя, міцного здоров'я та безкінечної віри у власні сили. Нехай Божа благодать надихає вас на шляхетні справи в ім'я ближнього і всієї нашої держави!

Молімося за Україну!

Володимир ГРОЙСМАН.

Вітання Голови Верховної Ради України з Днем Києва

Дорогі кияни!
Шановні гості міста!

Щиро вітаю вас із Днем столиці! Золотоверхий Київ — одне з найбільших і найстаріших міст Європи. Місто, в якому була охрещена Русь. Київ — столиця незалежної України, де вже в новітні часи відбулися дві революції, які змінили хід історії не тільки нашої держави, а й усієї Європи. І, нарешті, Київ — це наш дім, який є рідним для кожного з нас.

Бажаю нашому спільному дому й надалі розбудовуватись, бути справжнім європейським містом. Хочу подякувати всім, хто живе в нашій чудовій столиці і працює задля її розвитку і процвітання.

Миру, щастя і добробуту — кожній київській родині!

Володимир ГРОЙСМАН.

Вітання Голови Верховної Ради України Жителям міста Кривого Рогу Дніпропетровської області

Дорогі друзі!

Щиро вітаю всіх вас із 240-річчям рідного міста.

Кривий Ріг — місто трудівників, які сумлінно працюють задля зміцнення економічної незалежності та безпеки держави, розвиваючи її металургійну міць.

Хай зростає та утверджується слава Кривого Рогу, розбудовуються і розквітають дитячими усмішками його вулиці, а кожна мить повниться добрими справами та устремліннями!

Від усієї душі зичу миру, достатку, всіляких гараздів кожній родині, а вашому місту — щасливої долі й світлого завтрашнього дня.

Володимир ГРОЙСМАН.

ОФІЦІЙНО

ПОВІДОМЛЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Центральна виборча комісія повідомляє, що в одномандатному виборчому окрузі №205 проводитимуться проміжні вибори народного депутата України 26 липня 2015 року.

Центр — місто Чернігів, Деснянський район.

Межі: Деснянський район, частина Новозаводського району міста Чернігова (виборчі дільниці 741086, 741096—741099).

В. Гройсман: «Ми роками чули аргумент про перевтому ЄС від розширення. Але в умовах російської пропаганди він не діє»

Міський голова Миколаєва Юрій ГРАНАТУРОВ:

«Нинішній парламент на чолі з Володимиром Гройсманом зробив те, чого місцеве самоврядування чекало 24 роки незалежності»

Це південне місто, розташоване на півострові, який омивається водами одночасно двох річок — Південний Буг і Інгул, — дев'яте в нашій країні за чисельністю населення. І півмільйона людей, що мешкають тут, напевно як ніхто інший відчувають і потребу в реформах, і результат початку їх здійснення. Про це ми й розмовляємо з міським головою Миколаєва Юрієм ГРАНАТУРОВИМ** (на знімку)**, котрий щойно примчав із зустрічі з групою громадських активістів.

— Юрію Ісайовичу, наскільки відчутними для міста виявилися перші законодавчі кроки, спрямовані на децентралізацію влади в Україні?

— Дуже навіть. Зрозуміло, в позитивному плані. Уважаю, що нинішній український парламент на чолі з Володимиром Гройсманом зробив те, чого місцеве самоврядування чекало 24 роки незалежності України. Адже децентралізація влади — це повномасштабна, системна зміна цілого пакета законів, пов'язана з життям і розвитком регіонів, у тому числі міських громад. І насамперед це нові підходи до формування бюджету, на якому ґрунтується все життєзабезпечення міст і сіл. Скажу відверто: спочатку багато хто, і ми в тому числі, нововведення як слід недооцінили. І тільки через півроку зрозуміли, що це фактично невелика революція. Без перебільшення найпрогресивніші ноу-хау, які, я точно знаю, вніс Володимир Гройсман як чинний протягом тривалого часу міський голова, принципово змінили підходи до формування бюджету в місті.

Що це означає? Це означає, що за дуже багатьма напрямами внаслідок цих змін ми отримали зростання бюджету на 20, 30, 40, а в деяких галузях і на 50 відсотків, а також можливість його перерозподіляти. Але найголовніше —

нам дали в руки інструмент, за допомогою якого найближчому майбутньому ми зможемо регулювати джерела поповнення бюджету, використовувати їх максимально ефективно.

Наприклад, є низка податків, збори яких також передано на рішення місцевих рад. Зокрема, податок на нерухомість, акцизний збір і ціла низка інших. Це дає можливість отримувати додатково в бюджет серйозні суми. Ми ще не скористалися повною мірою цим механізмом, ще є певні труднощі, немає поки що повного пакета роз'яснень, ще зустрічаються суперечливі колізії різних законів. Однак позитив наявний. І ми вже прийняли відповідні рішення: там, де це необхідно, можемо надати пільги, там, де бачимо, що заробляються мільйони на ресурсах громади, наприклад, у використанні землі, комунальної власності, а в бюджет платяться копійки, регулюємо це. Робимо так, щоб була соціальна справедливість, щоб дрібний підприємець міг розбудовувати свій бізнес і платити невеликий податок за користування нерухомістю, а той, хто заробляє величезні суми, платив адекватно.

— І на що спрямовуються кошти передусім?

— Наприклад, на відновлення дорожнього покриття. У нас це не просто проблема — це лихо. А за цим — і гострі проблеми з пасажирськими перевезеннями, пов'язані на додачу із браком рухомого складу трамваїв і тролейбусів, повною відсутністю муніципальних автобусів — так уже склалося за багато років. І сьогодні завдяки новим підходам у нас є можливість придбати понад 50 транспортних одиниць великої місткості й у принципі повністю здійснити реформу транспортної сфери. Тож ми вже відчули перші й істотні переваги децентралізації, хоча це тільки початок.

— Очікуєте продовження?

— Обов'язково. Маю, зокрема, на увазі адміністративну реформу. Я глибоко переконаний у тому, що в пакеті законів про децентралізацію потрібно обов'язково передбачити наявність у кожній місцевій громаді, принаймні в обласних центрах і великих містах, на законодавчому рівні муніципальної міліції або поліції. Для чого це потрібно? Для того, щоб на повну силу запрацював Адміністративний кодекс. От ми часто киваємо на Європу. Там, мовляв, більше чистоти, більше порядку. Чіткіше дотримуються правил дорожнього руху. Чому? Кажуть, інша культура. А чи в цьому тільки справа? Гадаю, багато чого залежить і від психології. У свідомості кожної людини повинно бути розуміння невідворотності адміністративного покарання за порушення, приміром, правил благоустрою. Потрібно зупиняти кожного, хто красиву територію перетворює на смітник. На Заході цього ніхто собі не дозволяє, оскільки знає, що одразу буде оштрафований і притягнутий до адміністративної відповідальності. Нам необхідно реформувати систему адміністративних покарань. Адже в нас вона громіздка, а до того ж не так просто змусити порушника заплатити штраф, тому що виконавча служба фактично не працює. Тому з мільйона штрафів за рік у бюджет надходить реально тисяч 200.

Потрібна чітка система взаємодії всіх галузей державної влади й органів місцевого самоврядування.

Це має бути нерозривний ланцюг, де кожна ланка відповідає за свою ділянку роботи.

Адміністративна реформа повинна зачіпати, звісно, й обласні центри. Нині ситуація трохи абсурдна. Наприклад, у багатьох містах уже давно немає районних рад. Хоча адміністративний поділ на райони збережено. Зокрема, в Миколаєві чотири райони. Три приблизно по 150 тисяч населення й один — 80 тисяч. Відсутність районних рад призвела до того, що виникла якась колізія. Райсуд є, районна юстиція є, є також райвідділ внутрішніх справ, прокуратура, районне управління з надзвичайних ситуацій, а райвиконкому немає. Його потрібно було чимсь замінити. Замінили адміністраціями районів. Вони ж у деяких ситуаціях не мають достатніх повноважень і дублюють певні функції. Тому нам просто необхідно законодавчо відрегулювати всі механізми, де міська громада зможе провести адміністративно-територіальну реформу й визначити систему взаємодії.

Реформа не повинна йти в розриві. От, наприклад, нині будуть реформуватися за чинним законодавством органи прокуратури. Передбачається, що міських прокуратур не буде зовсім, а районні об'єднають у місцеві прокуратури. Є питання і щодо об'єднання громад, приєднання сіл і селищ. Думаю, Асоціація міст України напрацює разом із Володимиром Гройсманом відповідні рекомендації для ухвалення законів у сфері адміністративно-територіальної реформи виняткова для міст.

— Суспільство в очікуванні місцевих виборів. Ви, як чинний міський голова, відчуваєте необхідність їх проведення?

— Нині триває дискусія. Одні заявляють, що вибори сьогодні ні до чого, оскільки в країні складна ситуація. Інші — за негайне проведення місцевих виборів. Моя думка ґрунтується на власному досвіді. Є таке поняття «втома металу» — начебто автомобіль ще ззовні гарний, але вже дуже неміцний і навіть в якихось місцях ненадійний. Отож цей термін особливо прийнятний стосовно рад, що працюють після обрання, скажімо, на п'ятирічну каденцію. І особливо до міськрад, які створювалися за принципом жорсткої партійної дисципліни, формувалися за мажоритарно-пропорційною змішаною системою й були структуровані й орієнтовані під певні політичні сили. На сьогодні вони вже втрачають свою ефективність. Наочна ілюстрація — відвідуваність сесій міської ради. Після розгляду невеликої кількості питань у залі залишається критичне число депутатів. І коли йдуть із сесії ще два-три з них, це унеможливлює продовження її роботи.

У багатьох депутатів втрачено інтерес до роботи місцевих рад.

Тому проведення місцевих виборів гостро необхідне.

— Яким ви хотіли б бачити закон про місцеві вибори?

— Найголовніше, щоб цей законодавчий акт був максимально прозорий і щоб пересічному виборцеві було зрозуміло, за кого він голосує. Він повинен бачити не тільки політичну силу, а й особистості в ній, бути впевненим, що в її виборчий список не потраплять шарлатани й нечисті на руку люди. Ми повинні бачити відкриті списки, хоча особисто я вважаю, що кращою системою, можливо, поки що була б все-таки мажоритарна. Однак у ній є недоліки, як і в будь-який інший. Просто мажоритарну систему ми вже проходили не раз і бачимо її недоліки, проблематику й переваги. Змішану систему ми вже теж проходили, а пропорційну за відкритими списками — ще ні. Адже досі зі списку публікувалася тільки перша п'ятірка. У нього вносили кумів, братів, сестер, бізнес-партнерів тощо, що, звісно, не є демократичним і не просуне нас уперед. Тому схильний уважати, що в спікера й у демократичної більшості в парламенті, з урахуванням їхнього досвіду, є всі можливості зробити закон прийнятним для розвитку України, для того,

щоб місцеві громади відчули, що всі вони є учасниками процесу відновлення й поліпшення життя.

— Чи немає за пропорційної системи виборів навіть із відкритими списками небезпеки політичних розборок у радах?

— У чому небезпека суто мажоритарної системи? Люди, в яких є достатня кількість грошей, люди, котрі є сьогодні консерваторами й узагалі противниками будь-якого розвитку, будучи депутатами місцевих рад, «підгодовують» свої округи всі п'ять років каденції, мають високий ступінь популярності, за допомогою «гречки» — дитячих майданчиків, дорожніх ділянок та ін. — зможуть виграти вибори. І тоді відновлення може й не відбутися. А ми повинні бачити різних людей у представницькому органі міської громади. Крім цього, де гарантія, що це не будуть ті самі особи, які в, принципі, у більшості своїй привели нашу країну до тієї трагічної ситуації, в якій вона перебуває нині. І вони продовжуватимуть ловити рибу в каламутній воді. Нікому з нормальних людей, що бажають для своїх дітей щасливого майбутнього, цього напевно не хотілося б. Що стосується відкритих списків, то вони будуть опубліковані, їх побачать усі, всі можуть обговорювати біографії, життя, вчинки кожного, хто в цих списках. Можна буде ставити будь-яке запитання, знайти таємницю кожного, вивчити його моральні якості, внесок у процеси, що відбуваються в суспільно-політичному житті, його трудові успіхи, порядність. Тому відкритий список дає, на мій погляд, більше можливостей, щоб для роботи в органі місцевого самоврядування пройшло більше порядних та ефективних людей.

Звісно, тут можливі й деякі колізії. Я вже не раз спостерігав, як політичні опоненти замість того, щоб займатися в органі місцевого самоврядування господарськими проблемами, головними з яких є безпека й комфортність проживання громад, з'ясовують політичні стосунки, вдаються до безперервних політичних маршів і демаршів. Моє глибоке переконання: хоч в який партійний колір пофарбувати каналізаційний колектор, свого призначення від цього він не змінить. У цьому сенсі, звичайно, політика в місцевих органах влади й особливо в місцевих радах повинна йти на другий план. Ми повинні здійснювати свої повноваження, займатися тим, що вимагається законодавчо, тоді буде порядок, і не виникатимуть маленькі верховні ради в кожному окремо взятому місті. Небезпека з'ясування політичних стосунків, звісно, є, однак є й можливість того, що політична сила бере на себе повну відповідальність за роботу представлених нею кандидатів, а потім і депутатів у місцевих радах. Хоча рецепта, який задовольнить усіх й очистить місцеві ради від заангажованих позицій і непорядності, вочевидь, немає. На все потрібен час.

Віктор КОЛОМАК.

Миколаїв.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Політика в місцевих органах влади й особливо в місцевих радах повинна йти на другий план

Перейменування на перейменуванні

ТЕНДЕНЦІЇ

Ця табличка (**на знімку**) — наслідок першої хвилі перейменування рівненських вулиць. На ній старанно замалювали попередню назву — Лізи Чайкіної і вивели нову — Соломії Крушельницької. У підсумку з часом вийшла ось така абракадабра. Адреса цього артефакту — будинок №52-а на вулиці Соломії Крушельницької в Рівному. Колишні добротні радянські таблички, вкриті керамічною емаллю, до якої не прилипає пил і бруд та які не бере корозія, переписати практично неможливо. Щоб виготовити одну таку тепер, кажуть фахівці, потрібно понад півтисячі гривень.

Закон України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їх символіки» (експерти стверджують, що топонімічна революція коштуватиме країні чималеньку суму) створив у суспільстві до всіх наших проблем ще один нездоровий ажіотаж. Оскільки закон поставив поза законом прапори, символи, зображення та іншу атрибутику, де відтворюється поєднання серпа і молота, а також п'ятикутної зірки; символіку комуністичної партії або її елементи; зображення, пам'ятники, пам'ятні знаки, написи, присвячені особам, які обіймали керівні посади в комуністичній партії починаючи з посад секретаря районного комітету і вище, то старше покоління кинулось ревізувати свій спадок, що підпадає під ці визначення. Вдівці, вдови та їхні нащадки розпереживалися про долю дорогих їм могил і обелісків, на яких вони колись викарбували п'ятикутні зірки. А рівняни, не впевнені в патріотичності назв своїх вулиць, занепокоїлися, що їм доведеться змінювати адреси.

За п'ять років — 130 перейменувань

Таке в нашій історії вже було. Наприкінці вісімдесятих — на початку дев'яностих років минулого століття в Рівному перейменували 62 вулиці і трохи більше інших об'єктів — провулків, майданів, скверів тощо. У 1989-му комісія з питань найменування міських об'єктів склала анотовані списки кандидатів на присвоєння вулицям міста нових імен. За її поданням загалом перейменували 130 об'єктів Рівного.

Так, міська рада у 1989 році тричі (в лютому, травні та серпні) приймала рішення про найменування та перейменування загалом дванадцяти міських об'єктів, у 1991-му — вісімнадцяти, у 1992-му — сорока шести, у 1993-му — п'ятдесяти восьми. Саме тоді центральна вулиця Рівного з Ленінської стала Соборною, а площу Леніна почали називати майданом Незалежності. Замість вулиці Правди на карті міста з'явилась вулиця Сагайдачного, Радянська стала називатися Полуботка, Революційна — А. Олеся, Свердлова — Хвильового, Щорса — Стуса, Червоноармійська — Симона Петлюри, Московська — Степана Бандери, Чкалова — Клима Савура, Якіра — Мельника, Красовського — Романа Шухевича, Юр'єва — Коновальця, 17 Вересня — Тополевою (щоправда, і з цим іменем вулиця прожила недовго, тепер вона носить ім'я Чорновола).

Рівняни цікавляться долею назв своїх вулиць

Що ж, виходить, ми в Рівному цей закон виконали наперед і достроково перейменували все, що треба було перейменувати? Чи, можливо, залишилось щось недоперейменоване? Рівняни цікавляться долею назв вулиць Дундича, Пушкіна, Гагаріна, Макарова, Корольова, Лермонтова, Толстого, Черняка. Тож ми вирішили розпитати про перейменування і про все, що пов'язано з ним, компетентних людей.

Андрій ГРЕЩУК, секретар Рівнеради, голова комісії з питань найменування міських об'єктів:

— Ідеться про символи тоталітарного режиму. У нас діє спеціальна комісія з питань найменування і перейменування міських об'єктів. Доручимо вивчити питання управлінню архітектури, залучимо краєзнавців, можливо, істориків, громадських активістів, щоб вони з'ясували, наскільки ті люди, чиїми іменами названо рівненські вулиці, причетні до символіки тоталітаризму. Коли ж людина просто жила в той час і залишила по собі позитивний слід в історії, то жодним чином таку людину не можна вбачати символом тоталітаризму. Я не думаю, що хтось захоче застосовувати огульний підхід. Наша позиція: вивчити це питання, винести на суд громадськості, а тоді приймати рішення.

Людмила ВОРОНЮК, начальник відділу державної реєстрації Рівненського міськвиконкому:

— Під час перейменування вулиці потрібно обов'язково вносити зміни до установчих документів усіх юридичних осіб, які зареєстровані на вулиці, назва якої змінюється. Це не тільки суб'єкти господарювання, а й громадські організації, органи державної влади та місцевого самоврядування, які мають статус юридичної особи. Звичайно, вносячи зміни до статуту, необхідно платити, до того ж двічі: 60 гривень 90 копійок сьогодні коштує реєстрація змін до установчих документів і стільки ж необхідно заплатити за оприлюднення інформації (публікацію оголошення) про те, що змінюється адреса.

Що стосується фізичних осіб-підприємців, то за внесення змін, пов'язаних із перейменуванням вулиці, на якій вони зареєстровані, доведеться заплатити 20 гривень 43 копійки.

Крім внесення змін до установчих документів, юридичним особам слід виготовити нові печатки та штампи. Як повідомили у ТзОВ «Автобан-поліграф», виготовлення звичайної печатки-автомата коштує 355 гривень і стільки само — новий штамп.

Людмила ПЕТНЯК, начальник сектору у справах громадянства, міграції та реєстрації фізичних осіб Рівненського МВ УМВС:

— Перейменування вулиць не позначиться фінансово на пересічних мешканцях цих вулиць. Громадянам доведеться лише, взявши паспорт і свідоцтва про народження дітей, прийти у «паспортний стіл», де наші працівники одразу в присутності відвідувача поставлять штампи і зроблять відповідні записи. При цьому не треба нічого платити. Як показує практика перейменування, наприклад, вулиць Тополевої на Чорновола чи Кіквідзе на Героїв Небесної Сотні, ні авралу, ні якихось проблем ця процедура не спричинює.

Сергій СЕМЕНЕЦЬ, головний архітектор міста Рівного:

— Для того щоб якусь із вулиць міста перейменувати, потрібне рішення міської ради. Щоб умотивувати необхідність зміни назви, є профільна комісія. Вона повинна залучити до обговорення кожної із пропозицій громадськість, істориків, фахівців музеїв, авторитетних діячів культури. Якщо ж якусь із вулиць перейменували, то управління архітектури вносить зміни до містобудівного кадастру. Йде, власне кажучи, звичайна щоденна робота з наповнення й уточнення міської бази. Великих додаткових витрат управління або місто не несе. А таблички на будинках повинні поміняти власники або організації, котрі утримують будинки на своєму балансі: наприклад ЖКП чи ОСББ.

Микола ТАРАСЮК, начальник ЖКП «Західне»:

— Ми — виконавці. Коли ухвалять депутати рішення змінити назву вулиці, виконаємо. Водночас ЖКП зазнає певних витрат. Колишні емальовані таблички, на яких окремо писали назву вулиці й окремо — номери будинків, відійшли в минуле: тепер вони були б надто дорогі. Найбільш бюджетний спосіб — нанести назву й номер спільним трафаретом. Він донедавна коштував у межах 15 гривень. Але на цілу вулицю їх може знадобитися десяток, а може, й більше. Мешканці деяких будинків уже звикли до табличок з пластмаси чи металу. Вони дорожчі, але й вигляд мають кращий. Ще жеківцям потрібно буде поміняти назви вулиць у технічних паспортах.

Людмила МОШНЯГА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото Сергія СНІСАРЕНКА.

РЕЗОНАНС

Стягнення штрафу на дорозі може порушувати права водія,

або Чому словосполучення «на місці» і «за місцем» мають різний зміст

28 травня Конституційний Суд України оприлюднив рішення у справі щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 276 Кодексу України про адміністративні правопорушення (КпАП).

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням надати тлумачення статті 276 Кодексу України про адміністративні правопорушення, з огляду на те, чи можна словосполучення «за місцем його вчинення», яке міститься в цій статті, розуміти як таке, що дає змогу здійснювати розгляд справи про адміністративне правопорушення на місці його вчинення одразу після складення протоколу про таке правопорушення, як, наприклад, це нині роблять працівники ДАІ на дорозі та ще і пропонують одразу сплатити штраф через їхній термінал.

Розглянувши справу, Конституційний Суд України зазначає, що КпАП визначає систему правових механізмів щодо забезпечення дотримання прав особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, на стадії розгляду уповноваженим органом (посадовою особою) справи про адміністративне правопорушення, зокрема з метою запобігти безпідставному притягненню такої особи до відповідальності. Водночас зазначені положення є законодавчими гарантіями об'єктивного і справедливого розгляду справи про адміністративне правопорушення, реалізація яких можлива лише в разі, якщо між стадією складення протоколу про адміністративне правопорушення і стадією розгляду відповідної справи по суті існуватиме часовий інтервал, достатній для підготовки до захисту кожному, хто притягається до адміністративної відповідальності.

Отже, складання протоколу про адміністративні правопорушення та розгляд уповноваженим органом справи про таке правопорушення належать до різних стадій адміністративного провадження.

У статті 258 КпАП зазначені випадки, коли протокол про вчинення адміністративних правопорушень не складається, а адміністративне стягнення накладається і стягується на місці вчинення правопорушення за умови, що особа не оспорює допущене нею порушення та адміністративне стягнення, що на неї накладається. Перелік правопорушень, за які адміністративні стягнення накладаються на місці їх вчинення, є вичерпним. Зокрема, до цього переліку не належать адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням правил дорожнього руху. Отже, водій має право відмовитися від оплати штрафу на місці скоєння правопорушення.

Проаналізувавши положення глави 22 КпАП в системному зв'язку з положеннями глави 17 цього ж кодексу, суд вказав, що «підстави для ототожнення місця вчинення адміністративного правопорушення з місцем розгляду справи про таке правопорушення відсутні, а словосполучення «на місці вчинення правопорушення» і «за місцем його вчинення», які вживаюься у статтях 258 та 276 Кодексу, мають різне цільове спрямування і різний правовий зміст.

Таким чином, Конституційний Суд України дійшов висновку, що словосполучення «за місцем його вчинення», яке вживається в положеннях частини першої статті 276 Кодексу, визначає адміністративно-територіальну одиницю, на яку поширюється юрисдикція відповідного органу, уповноваженого законом розглядати справу про адміністративне правопорушення.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про особливості здійснення правочинів з державним, гарантованим державою боргом та місцевим боргом

Цей Закон спрямований на забезпечення економічної безпеки держави, захист суспільних інтересів та інтересів держави у зв'язку з погашенням та обслуговуванням державного, гарантованого державою боргу та місцевого боргу.

Стаття 1. Тимчасове зупинення платежів за державними зовнішніми запозиченнями та гарантованим державою боргом

У зв'язку із вчиненням правочинів з державним боргом за державними зовнішніми запозиченнями та гарантованим державою боргом за зовнішніми кредитами (позиками) за переліком згідно з додатком до цього Закону шляхом обміну (зміни умов діючих позик), випуску та продажу відповідних боргових зобов'язань Кабінет Міністрів України має право приймати рішення про тимчасове зупинення здійснення платежів за всіма або деякими відповідними борговими зобов'язаннями. Тимчасове зупинення здійснення платежів запроваджується за кожним борговим зобов'язанням на строк до вчинення такого правочину (правочинів) та зміни умов відповідного запозичення щодо всіх кредиторів.

Стаття 2. Тимчасове зупинення платежів за місцевими зовнішніми запозиченнями

У зв'язку із вчиненням правочинів з місцевим боргом за місцевими зовнішніми запозиченнями за переліком згідно з додатком до цього Закону шляхом обміну (зміни умов діючих позик), випуску та продажу відповідних боргових зобов'язань міська рада має право приймати рішення про тимчасове зупинення здійснення платежів за всіма або деякими відповідними борговими зобов'язаннями. Тимчасове зупинення здійснення платежів запроваджується за кожним борговим зобов'язанням на строк до вчинення такого правочину (правочинів) та зміни умов відповідного запозичення щодо всіх кредиторів.

Стаття 3. Мораторій на задоволення вимог кредиторів

У разі прийняття Кабінетом Міністрів України або міською радою рішення відповідно до статей 1 та 2 цього Закону з дня набрання чинності таким рішенням щодо держави Україна, територіальної громади міста та інших суб'єктів згідно з таким рішенням (далі — суб'єкти зовнішніх запозичень) і виключно щодо тих зобов'язань, стосовно яких прийнято таке рішення Кабінетом Міністрів України або міською радою:

тимчасово зупиняється примусова реалізація будь-якого майна суб'єктів зовнішніх запозичень, тобто його відчуження шляхом звернення стягнення на майно суб'єктів зовнішніх запозичень за рішеннями, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України «Про виконавче провадження»;

тимчасово зупиняється дія Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень»;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, тимчасово зупиняє списання коштів на виконання зобов'язань за переліком згідно з додатком до цього Закону.

Стаття 4. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та діє до 1 липня 2016 року.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати до Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що випливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 19 травня 2015 року.
№ 436-VIII.

(Додаток див. на сайті.www.golos.com.ua)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про особливості здійснення правочинів з державним, гарантованим державою боргом та місцевим боргом»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Розділ VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50-51, ст. 572) доповнити пунктом 31 такого змісту:

«31. Установити, що частина шоста статті 16, частина сьома статті 17 та частина сьома статті 74 цього Кодексу не застосовуються щодо боргових зобов'язань, зазначених у статтях 1 та 2 Закону України «Про особливості здійснення правочинів з державним, гарантованим державою боргом та місцевим боргом», протягом строку дії рішення Кабінету Міністрів України або міської ради, прийнятого згідно зі статтями 1 та 2 зазначеного Закону».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
19 травня 2015 року.
№ 437-VIII.

Концепція генплану розвитку Севастополя, яку розробили в інституті територіального планування «Урбаніка», передбачає перетворення міста «на третю столицю Росії». Керівник інституту Антон Фіногенов вважає, що «тут перш за все драйвером виступає малий бізнес. Найважливіший момент — розвиток міста як південної домівки для жителів Росії», *передає наш власкор Микола Магдич*

«Запоріжсталь» відключають від електроенергії через заборгованість перед «Запоріжжяобленерго», що становить 98 млн. грн. Водночас після відключення металургійного гіганта від системи автоматичного відшкодування ПДВ, загальна заборгованість уже держави перед «Запоріжсталлю» сягає 650 млн. грн., *інформує наш власкор Леонід Сосницький*

Край іржавих кранів

Хто і чому гальмує розвиток морських портів Херсонщини

«Валіза без ручки»

У «підвішеному стані» опинився другий за потенціалом морський торговий порт Херсонщини — Скадовський. Стратегічний для регіону об'єкт ледь животіє через зупинку своєї основної годувальниці — міжнародної українсько-турецької поромної переправи Зонгулдак—Скадовськ. Вона перестала діяти, бо прохідний канал Джарилгацькою затокою сильно замулився. Але ще до кінця минулого року фарватер знову поглибили, причальні споруди бюджетним коштом відремонтували, витративши на все про все майже десять мільйонів гривень («Голос України» про це писав). У січні 2015-го керівництво порту та держпідприємство «Адміністрація морських портів України» переможно відрапортували про готовність Скадовського МТП знову приймати пороми на 80—100 вантажівок. Та минув місяць, другий, а жодних поромів біля терміналів порту чомусь не з'явилося.

ФАКТ

У 2014 році загальний обіг вантажів у Скадовському МТП становив 58,38 тисячі тонн. Це на 78,9 відсотка менше, ніж у 2013-му, коли поромна переправа працювала, а вантажообіг сягав 276,25 тисячі тонн..

Прості скадовчани вже захвилювалися, адже переправа — це і доходи до місцевого бюджету, і гарно оплачувані робочі місця (водіям транзитних вантажівок здають помешкання, годують у численних прибережних кафе тощо), а ні того, ні іншого як не було, так і немає. Посадовці МТП від коментарів ухиляються, в чому автор цих рядків пересвідчився особисто. Зателефонував начальнику адміністрації порту Олегу Проточенку і почув від нього лише пораду шукати пояснень в Адміністрації морських портів України. Але й тут необхідну інформацію з цього приводу громадськості подають напрочуд суперечливо — послуговуючись нею, правди дошукатися важко.

— За моєю інформацією, початок роботи поромної переправи затримується через те, що інвестор, готовий надати пороми, виставив додаткову вимогу про знесення кількох допоміжних споруд на території порту для підвищення безпеки руху вантажівок, які з'їжджають з порома та заїжджають на нього. А знесення будь-якої будівлі на балансі держави — це тривала бюрократична процедура. Хоча це все усні пояснення: жодних письмових повідомлень про остаточний термін відкриття міжнародної переправи від Адміністрації морських портів України ми не отримували, — підсумовує міський голова Скадовська Олександр Гавриш. — Для курортного міста порт останнім часом перетворився на якусь «валізу без ручки», що її тяжко нести, і викидати шкода. Доходів у бюджет міста він майже не приносить, з оформленням землі зволікає. Втрачаємо час, втрачаємо вантажі та гроші.

Як убили порт

Задля справедливості треба зазначити, що Скадовський морський торговий порт — не один такий економічний «сиротинець» на Херсонщині. Окрім нього, є ще порт у Генічеську на Азовському морі, який узагалі стоїть, і оживати найближчим часом, схоже, не збирається.

— Наш порт нормально не працює вже десять років, і, звісно, хотілося б повернути його до роботи. Але для цього треба поглиблювати фарватер, ремонтувати обладнання. Підрахували, що витрати становитимуть майже десять мільйонів гривень. Звернулися до Мінінфраструктури України: допоможіть з фінансуванням. Отримали відповідь: шукайте інвесторів, котрі забезпечать вантажопотік, і надайте хоча б протоколи намірів. Та з якого дива приватні інвестори будуть укладати договори про вантажні операції із портом, який бозна-скільки не працює? — задається риторичним питанням перший заступник голови Генічеської РДА Олексій Сищенко **(на знімку)**. — На мою думку, держава зробила велику помилку, позбавивши порт у Генічеську господарської і юридичної самостійності та передавши його Бердянському морському торговому порту як портопункт. Судячи з усього, у керівництва Бердянського МТП бажання розвивати другорядну для нього структуру немає — додатковий конкурент на Азовському морі йому не потрібен.

За підрахунками економістів, для виходу Генічеського порту на прибутковість йому достатньо «перевалювати» 2,5 мільйона тонн вантажів щороку — в середньому по двісті з лишком тисяч тонн на місяць. А це ж іще й двісті додаткових робочих місць! За умови роботи Генічеського МТП перевезення вигідні: тут залізнична вітка електрифікована й по ній можна не ганяти тепловози, заправлені дорогим дизпаливом. Та біда не в залізниці — просто у нас, як завжди, бракує грошей, аби гроші заробляти.

Дурні, бо бідні. Бідні, бо дурні

Власне, з усіх морських портів Таврії єдиним підприємством, яке почуває себе більш-менш добре, залишається Херсонський морський торговий порт. Як повідомив на конференції трудового колективу начальник місцевої філії ДП «Адміністрація морських портів України» Сергій Ігнатенко, тільки минулого року ХМТП прийняв та відправив 1,45 мільйона тонн вантажів, перерахував податків та інших обов'язкових платежів на 42,3 мільйона гривень, постійно підвищує зарплату працівникам. Але й він у нинішньому стані фактично сягнув межі свого розвитку. На рейді часом не вистачає місця для суховантажів, і порт уже три роки добивається через Мінекології України та інші контролюючі установи узгодження можливості розмістити додаткову якірну стоянку біля Тендрівської коси Чорного моря. Керівництво у міністерстві за цей час змінилося кілька разів, начебто змінювалися й підходи до справи, та «віз і нині там».

Херсонський морський порт нещодавно було внесено до переліку державних підприємств України, які підлягають приватизації. Але інвестор, згодний стати його власником, поки що не зголосився. Нині обговорюється навіть можливість його викупу місцевою громадою і перетворення на комунальне підприємство. Але Херсонська міськрада поставилася до цієї пропозиції без ентузіазму, і на засіданні сесії її не винесла. Тож питання досі «у підвішеному стані».

Так само порт не може знайти спільної мови із місцевою громадою стосовно ділянки для будівництва нового терміналу обробки контейнерних вантажів. Адміністрація ХМТП хоче «плацдарм» на протилежному боці Дніпра, бо там недалеко залізниця. Міська ж рада Херсона нагадує, що на тому боці дачі городян, і їм життя під гуркіт коліс вагонів та двигунів суховантажів аж ніяк не видається раєм. Тому пропонують «обживати» Стебліївський лиман, однак він занадто мілководний — подекуди до двох метрів. А днопоглиблювальні роботи заберуть надто багато державних грошей, тож домовленості за два роки дискусій досягти досі не зуміли. І запропонувати альтернативний варіант нікому не до снаги. Чого такі бідні — бо дурні! Чого дурні — бо бідні!

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДО РЕЧІ

До Іспанії імпортують... глину

Досить незвичайний вантаж надійшов на «перевалку» до морського торгового порту Херсона. Це так звана керамічна глина для виробництва кахлів, яку завод в Іспанії замовив на Донеччині — на території, контрольованій українською владою. Начальник ХМТП Сергій Ігнатенко каже, що з порту вже відвантажили на кораблі та відправили 60 тисяч тонн такої глини. А до кінця року обсяги, згідно з домовленостями з відправниками, мають збільшитися до 120—130 тисяч тонн.

Загалом завдяки новим контрактам, в останні місяці обсяги переробки вантажів у морському торговому порту Херсона збільшилися на двадцять відсотків. А це — додаткові відрахування до бюджету і гарантія соціальної стабільності в трудовому колективі підприємства, яке для регіону є стратегічним.

Скільки не казали «халва» — додатковий імпортний збір — солодше економіці не стало

ЗАМІСТЬ БАЛАНСУ — ДИСБАЛАНС

11 червня в Женеві має відбутися чергове засідання тарифного комітету СОТ. Це буде продовження цьогорічної квітневої розмови стосовно введення Україною додаткового імпортного збору. Він був запроваджений розпорядженням Кабінету Міністрів 16 лютого 2015 року в розмірі 10% на агропродовольчі товари та 5% — на промислові.

Це рішення спричинило гостру критику з боку багатьох зарубіжних і вітчизняних фахівців, бізнесу. Дискусії навколо цього питання точаться і донині.

Чи приніс додатковий митний збір полегшення для хворої української економіки? Як він вплинув на виробничу діяльність вітчизняних підприємств?З цими та іншими запитаннями газета звернулася до Олександра БАЛДИНЮКА — президента Асоціації «Укркондпром», яка об'єднує понад 20 провідних виробників кондитерської, крохмале-патокової та харчоконцентратної галузі України.

— Хочу одразу зазначити, що до введення в дію додаткового імпортного збору члени нашої асоціації, а це такі потужні підприємства і компанії, як «Нестле», «Монделіс Україна», «Рошен», Харківська «бісквітка», незважаючи на девальвацію гривні, могли утримувати обсяги виробництва й навіть робити інвестиції.

На жаль, запровадження ще одного урядового «ноу-хау» бажаного результату не дало і поставило великий хрест на планах підприємств. Позитивний ефект від цього рішення неочевидний, а негативний — перевищує очікування. Додатковий митний збір став одним із тих факторів, які значно погіршили виробничу діяльність вітчизняних підприємств.

Про це красномовно свідчать результати господарської діяльності кондитерської галузі в цьому році. Вони дуже невтішні. Так, за січень—квітень 2015 року виробництво солодощів скоротилося на рекордні 45%, а їх експорт — більш як удвічі, якщо порівнювати з відповідним періодом минулого року.

— Як пояснюють урядовці, основна мета додаткового імпортного збору полягала у збалансуванні платіжного балансу, і відтак — зниженні девальваційного тиску на гривню. В чому ж тоді причина погіршення ситуації для бізнесу?

— Уряд намагався зменшити імпорт. Але замість балансу вийшов дисбаланс. Надто глибока девальвація, яка сягнула 200%, і без додаткових мит призвела до значного зростання ціни імпортних готових товарів, таких як побутова техніка, одяг, будівельні матеріали, паливно-мастильні матеріали тощо. Середнє українське домогосподарство, доходи якого зменшилися за останній рік, було вимушене істотно знизити попит на ці товари. Вони стали багатьом українцям просто не «по кишені». Відтак їх імпорт знизився.

Але споживачами імпорту є не лише домогосподарства, а й вітчизняні підприємства, які закуповують за кордоном сировину, матеріали, пакування, технології, що їх неможливо придбати в Україні. Причому що вища ступінь переробки української продукції, що більша технологічна складова, що вища створена в Україні додана вартість — то більша імпортна складова в собівартості цієї продукції.

У кондитерській галузі вартість готової продукції на 40% складається з імпорту, а в шоколадній групі імпортна складова сягає 70%. Це — какао-продукти, тропічні горіхи, желетворювачі тощо.

— Отже, додаткове імпортне мито відразу підвищило собівартість українських солодощів...

— Так, на 4—7%. Це достатньо помітні цифри для такого гостроконкурентного товару, як кондитерка. І негативний результат не забарився. Україна починає втрачати конкурентоспроможність на традиційних ринках збуту.

Так, наприклад, за перший квартал 2015 року порівняно з аналогічним періодом минулого року поставки кондитерських виробів у натуральному вираженні скоротилися: в Азербайджан — на 43,7%, у Білорусь — на 38,9%, у Киргизстан — на 37,8%, у Таджикистан — на 35%, у Молдову — на 22,4%.

Для низки підприємств, які, наприклад, експортують шоколад, каву, бісквіти, рішення уряду спричинило до 100% втрат, оскільки мито при експорті не повертається.

— Виходить, що уряд для збалансування торговельного сальдо запровадив захід, який на імпорт не вплинув помітно, але завдав відчутного удару по українському експорту. Фактично маємо ефект, зворотний тому, на який очікували. А як це мито вплинуло на внутрішній ринок?

— Воно підвищило споживчі ціни, а відтак спричинило падіння обсягів реалізації солодощів в Україні.

За нашими розрахунками, до кінця року зниження обсягів виробництва кондвиробів, спричинене додатковим митом, буде не менш як 43 тис. тонн, що у вартісному значенні становить близько 2,9 млрд. грн.

— Якщо відбудеться скорочення обсягів виробництва, то це, безумовно, вдарить і по суміжних галузях, матиме дуже негативні соціальні наслідки?

— Безперечно. Суттєвих втрат зазнають такі галузі, як цукрова, борошняна, масложирова, оскільки кондитери знизять закупівлі вітчизняної сировини. В натуральному вираженні вони становитимуть не менше 23,1 тис. тонн цукру, 11,6 тис. тонн борошна, 1,8 тис. тонн кондитерських жирів, 1,1 тис. тонн кукурудзяної патоки тощо.

Як наслідок, суб'єкти господарювання, що виробляють кондитерську продукцію, будуть змушені звільнити близько 4,5 тис. працюючих. Власне, перша хвиля звільнень в галузі вже почалася.

— А яких втрат зазнає бюджет?

— Зменшення податкових надходжень від підприємств кондитерської і суміжних галузей, виплата допомоги по безробіттю тощо до кінця року становитиме орієнтовно 1,2 млрд. грн.

— Який вихід ви бачите з цієї ситуації?

— Один. Це скасування додаткового імпортного збору. Зараз є така нагода, оскільки можна внести зміни до відповідного закону, ухваленого парламентом наприкінці минулого року. Крім цього, у Верховній Раді зареєстровано законопроект, який передбачає скасування даного збору.

Якщо уряд зволікатиме з вирішенням цього питання, то економічний колапс і соціальні потрясіння неминучі.

Розмову провів Андрій ЧИРВА.

Для виходу Генічеського порту на прибутковість йому достатньо «перевалювати» 2,5 мільйона тонн вантажів щороку

Юрій СЕРГЕЄВ: «У нас є шанси бути обраними до Радбезу ООН»

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Україна була в Раді вже тричі: вперше — в 1948—1949 роках, потім у середині 1980-х, останнього разу — в 2000—2001. Її обрання тоді в конкурентній боротьбі стало реальним свідченням міжнародного визнання нашої країни, — розповідає Юрій Сергеєв **(на знімку)**.

— Вибори до цього «ексклюзивного клубу» відбуваються у найбільш представницькому органі ООН — Генеральній Асамблеї. Які «правила гри» у цьому процесі?

— Справді, ключову роль тут відіграє Генасамблея, де голосують усі члени ООН. Що стосується процедури, то непостійні члени обираються за принципом ротації на основі регіональних груп. Україна належить до східної європейської групи, яку в Радбезі нині представляє Литва. Для перемоги на виборах країні-кандидату необхідно одержати підтримку 2/3 голосуючих, або 128 голосів у разі участі всіх 193 країн. Бувають випадки, коли одразу кілька країн борються за вакантне місце. Наприклад, в 2011 році від нашої групи висунулося п'ять кандидатів, що призвело до затяжних виборів — на останньому етапі довелося провести 17 турів голосування для виявлення переможця.

— До виборів ще майже півроку... Як ви нині оцінюєте шанси України? Яких кроків у цьому плані вживає українська делегація?

— Шанси, на мій погляд, гарні, але це не має розхолоджувати, і тому ми продовжуємо активну роботу на різних рівнях і в тісній взаємодії із нашими колегами. Щоби тебе підтримали, ти повинен розуміти як регіональні проблеми, так і потреби окремих держав. І ми, у свою чергу, доносимо до них те, що хвилює нас, роз'яснюємо наші інтереси. Це такий процес взаємозобов'язань і взаємоповаги. До України ставляться з повагою з багатьох причин, включаючи нашу участь у миротворчих операціях. Не можна забувати й про роль нашої країни в створенні ООН, адже в Сан-Франциско наша делегація очолювала групу, яка працювала над преамбулою Статуту. Ну й, звісно, ми відчуваємо підтримку та солідарність у зв'язку з нинішнім конфліктом, бо з проблемами захоплення територій, зовнішньої агресії, маніпулюванням Статутом ООН доводилося зустрічатися багатьом.

— Оскільки непостійні члени Радбезу одержують право голосу, може склалися враження, що таке членство саме по собі дає щось на кшталт чарівної палички. Чи є реальні переваги роботи «всередині» цього органу?

— Особливих привілеїв немає. Є зобов'язання, які на тебе накладає сам мандат цього важливого органу. Але водночас членство в Радбезі дозволяє користуватися існуючими механізмами — виступати з ініціативами, порушувати ті або інші питання у рамках Ради. Наприклад, коли виникла проблема конфлікту в Україні, ми звернулися до одного з непостійних членів — Литви, яка скористалася своїми повноваженнями для скликання засідання. Ще один важливий момент: без непостійних членів не може відбутися жодне засідання, і це чудово розуміють усі, включаючи користувачів того самого «чарівного» права вето. На засіданнях важливий голос кожного, якщо рішення ухвалюється більшістю, без використання вето. А таких рішень досить багато.

— Говорячи про методи роботи — або, як вважають критики, бездіяльності — Радбезу, не можна не згадати про заклики до реформ, особливо у зв'язку із 70-річчям, що наближається. Наскільки реальна реформа Радбезу?

— Це нелегке питання, зважаючи на винятковість складності проблем, що стоять перед цим органом. Світ невпізнанно змінився з часів Другої світової війни, змінилися і гравці на світовій арені. З'явилися країни, чий внесок у світовий розвиток, як і їх людські ресурси та економічний потенціал, найчастіше не поступаються тим, які потрапили до «великої п'ятірки» в минулому столітті. Тому ведеться дискусія про розширення складу постійних членів. Ідеї реформ торкаються і механізмів роботи Ради, яка, на відміну від Генасамблеї, керується у своїй роботі тимчасовими внутрішніми правилами вже майже сьомий десяток років. Ми виступаємо за перехід Радбезу до ясних і чітких правил процедури й підтримуємо французьку ініціативу про незастосування права вето в разі загрози життю, порушення прав людини тощо.

Однак простих рішень немає, хоча пошук триває, і ми беремо в ньому активну участь. Ми вважаємо, що наш досвід, особливо минулого року, важливий для поліпшення методів роботи Радбезу. Конкретний приклад — нездатність Ради ефективно застосувати заходи превентивної дипломатії. А ми бачили, на жаль, на своєму досвіді, як повинен діяти і цей орган, і Генеральний секретар, і Генасамблея для того, щоб залучити глобальні ресурси для запобігання конфлікту. Тому в нас є чим поділитися і є що запропонувати.

І останнє. Ми одні з творців ООН, і не можемо просто відмахнутися від проблем цієї організації, яка, на жаль, поки мало що зробила для припинення конфлікту в Україні. Але вона стала хорошою платформою для консолідації глобальної солідарності — ми бачили це на прикладі торішньої резолюції Генасамблеї. Тому Україна повинна зробити все, щоби допомогти цій організації вижити й стати краще. Реформуючи ООН, ми допоможемо всім і допоможемо й собі.

Інтерв'ю провів Олександр ТАУКАЧ.
Нью-Йорк.

Фото надане прес-службою ООН.

Прокинувся вулкан найвищого рівня небезпеки

29 травня о 10-й ранку за місцевим часом (4-та ранку — за київським) на острові Кутіноерабу, що входить до префектури Кагошіма, на півдні Японії, камери метеорологів зафіксували раптове виверження вулкана Шіндаке. Спочатку стався ніби вибух, вгору піднявся стовп чорного диму та попелу, згодом викиди сягнули 9 кілометрів, а по боках кратера з'явилися розпечені лавові потоки. Виверженню вперше в Японії присвоєно найвищий — п'ятий — рівень небезпеки, це означає, що мешканців треба евакуювати негайно.

Острів невеликий, площа його не перевищує 38 квадратних кілометрів, однак він населений. Тут мешкає приблизно півтори сотні людей, які живуть за рахунок рибальства, сільського господарства та туризму. Адже на острові є кілька популярних пансіонатів з гарячими джерелами, а сам він входить до складу Національного парку.

Тож за розпорядженням прем'єр-міністра було створено кризовий штаб. Сам Шіндзо Абе був змушений терміново покинути засідання парламенту, де розглядалися важливі для уряду питання. До району виверження одразу ж спрямували кораблі сил самооборони та авіацію. Мешканців зібрали в спеціальних безпечних укриттях, а потім перевезли на сусідній острів Якушіма. Постраждалих, на щастя, немає, повідомляється тільки, що одна особа одержала незначні опіки.

Поки що виверження вулкана ніяк не вплинуло на життя та розпорядок на основних островах Японії. Аеропорти працюють, літаки літають. Однак метеорологи побоюються, що 9-кілометрові викиди попелу та чорного диму — то не найбільше, що можна чекати від вулкана, найближчими днями виверження може посилитися.

Востаннє вулкан Шіндаке прокидався 20 років тому. Тоді його виверження призвело до смерті кількох людей.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

На саміті Японія—ЄС ішлося і про Мінські домовленості

Учора в Токіо приймали очільників Європейського Союзу. На саміт Японія—ЄС прибули голова Європейської Ради Дональд Туск та президент Єврокомісії Жан-Клод Юнкер.

Засідання відбувалися вже по обіді в резиденції японського прем'єр-міністра. Головною темою зустрічі стало укладення угоди про створення зони вільної торгівлі між Японією та країнами Євросоюзу і угоди про стратегічне партнерство.

Саміти Японія—ЄС відбуваються з 1995 року, але до роботи саме над цими документами сторони приступили з квітня 2013 року, на першій консультаційній зустрічі. За цей час у формуванні тексту угоди пройдено чималий шлях, однак залишилися деякі принципові для кожної із сторін теми. Японія, зокрема, зацікавлена у скасуванні високих ввізних мит на свої автомобілі до Європи (вони становлять 10%) та на товари електроніки (14%). Зі свого боку, ЄС розраховує на спрощення умов для одержання європейськими компаніями замовлень у Країні вранішнього сонця.

Підраховано, що угода про вільну торгівлю з ЄС на третину збільшить кількість європейського експорту до Японії.

На саміті також ішлося про співробітництво у сфері освоєння космосу, інноваційних розробок, енергетики та електроніки.

Крім суто економічних питань, сторони обговорили проблеми кліматичних змін на планеті, протистояння дедалі зростаючим терористичним загрозам та ситуацію в різних регіонах світу: в Україні, Сирії, Іраку, на Корейському півострові.

У заяві, поширеній делегацією ЄС перед початком саміту, зазначається, що «саміт закликає всі сторони виконувати Мінські домовленості і підтвердить необхідність єдності країн «великої сімки» щодо кризи в Україні».

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

ПЛАНЕТА

Кинуть кредитори рятувальний круг Греції чи разом підуть на дно?

Греція знову грає на нервах своїх кредиторів і всієї фінансової єврозони, заявляючи, що не зможе повернути МВФ 5 червня черговий транш боргу. Причина проста — у казні немає грошей.

Як повідомила грецька газета «Віма», міністерство фінансів почало у пожежному порядку переказувати до бюджету всі дрібні суми з так званих «сплячих» рахунків усіх державних установ, відкритих у приватних банках. Якщо на них не було ніякого руху коштів за останні п'ять років, то все до останнього євро надходить у розпорядження бюджету. А афінська газета «Етнос» повідомила про попередження високопоставленого американського представника, який заявив, що можливий провал на переговорах між Грецією та її кредиторами завдасть фінансового нокауту не тільки грекам, а й спричинить низку непередбачуваних наслідків для європейської і світової економіки.

Утім, уряд Алексіса Ципраса переконує співвітчизників, що грамотне вирішення проблеми ось-ось буде знайдено. Брюссель не поділяє цього оптимізму й стверджує, що реального й такого, який влаштовував би кредиторів, плану реформ Греція дотепер не надала. В четвер члени Європейської робочої групи в режимі телеконференційного зв'язку обговорювали ситуацію із грецьким боргом, що склалася на кінець травня, але так і не вирішили — підписувати чи ні новий договір про видачу кредитів.

Членів Європейської робочої групи дуже непокоїть рішення Афін про те, що будь-яку угоду з кредиторами буде схвалено лише після того, як вони скасують свою вимогу про скорочення пенсій і зниження зарплат державним службовцям і робітникам держпідприємств. Таку обіцянку Ципрас давав народу перед виборами, тому поступатися своїм кредиторам у цьому пункті не має наміру. Інша річ — скорочення держапарату, перегляд убік зменшення соціальних витрат і непримиренна боротьба з корупцією. Це уряд гарантує своїм кредиторам у повному обсязі. Але половинчастість фінансових реформ у Греції не влаштовує кредиторів, і миритися з непродуманими й популістськими передвиборними обіцянками Ципраса вони не мають наміру. Що далі? Дефолт і обвал усієї європейської фінансової системи або сторони знайдуть компроміс, щоб до кінця травня підписати угоду про видачу Афінам нових кредитів, з яких країна й розплачуватиметься із МВФ та Європейським центральним банком.

Однак у четвер глава Міжнародного валютного фонду (МВФ) Крістін Лагард в інтерв'ю німецькій газеті Frankfurter Allgemeine Zeitung заявила: «Вихід Греції з єврозони можливий, і навряд чи це стане кінцем для євро». Щоправда, вона зазначила, що подібний сценарій не стане «прогулянкою» для зони єдиної валюти. Вона спростувала оптимізм Афін стосовно того, що кредитори близькі до підписання угоди про нові кредити з урядом Алексіса Ципраса. «Переговірний процес між кредиторами й Грецією усе ще далекий від завершення», — категорично заявила Крістін Лагард. Але більшість грецьких аналітиків вважають, що договір про фінансову допомогу Греції всетаки буде підписано на початку червня, оскільки це рятувальний круг не тільки для Греції, а для й усієї фінансової єврозони.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Кредитори пропонують Україні відтермінувати погашення зовнішнього боргу на 10 років, скоротивши відсоткові виплати (Bloomberg)

Красиву обновку отримала будівля дитячої поліклініки, розташованої в самому центрі Миколаєва. Творча молодь міста зробила яскравий розпис–«вишивку» фасаду медзакладу, *інформує наш кореспондент Ірина Нежигай*

На фасаді тернопільської спецшколи №5 з'явилася меморіальна дошка на честь її колишнього учня, бійця 128–ї гірсько–піхотної бригади, молодшого сержанта, кавалера ордена «За мужність» III ступеня Олександра Орляка, котрий загинув у лютому під Дебальцевим, *повідомляє наш власкор Людмила Наконечна*

Вітання Голови Верховної Ради України з Днем захисту дітей

Дорогі хлопчики та дівчатка!

Щиро вітаю вас із Днем захисту дітей.

Сьогодні є чудовий привід нагадати владі, всім нам, дорослим, про необхідність поваги до прав маленької людини та їх суворого дотримання, що є неодмінною умовою формування гуманного суспільства. Нині, коли перед Україною постали надзвичайно складні випробування, завдання збереження життя, здоров'я та благополуччя підростаючого покоління як ніколи актуальне.

Адже війна, яка безжально увірвалася в серце кожного з нас, швидко вчить цінувати мирне життя, кожну його хвилину. І з великою гордістю хочу зазначити, що українські діти вносять свій унікальний вклад у справу збереження миру та цілісності нашої держави. Дитячі смайлики, малюнки, листи підтримують бійців, які захищають на сході України нашу Батьківщину.

Переконаний, що одне з найголовніших завдань для вітчизняних політиків — зробити все, аби ви, майбутнє України, зростали у мирі, любові та достатку.

Цього першого літнього дня зичу всім вам міцного здоров'я, батьківської уваги, успіхів у навчанні, здійснення заповітних мрій, а головне — мирного неба. Хай ваші очі сяють від щастя! Хай дзвінко лунає над нашою землею ваш безтурботний сміх!

Володимир ГРОЙСМАН.

«Слова допомагають»

Представництво Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні розпочало проект «Слова допомагають» із психосоціальної допомоги дітям, які пережили стресову ситуацію.

Цей проект допоможе всім небайдужим дорослим отримати професійні поради, як поводитися з дітьми, які зіткнулися зі стресовою ситуацією або пережили травматичну подію. Згідно з дослідженням ЮНІСЕФ, серед постраждалих дітей внаслідок конфлікту на сході 37 відсотків мають стресові реакції. Дітей переважно переслідують нав'язливі спогади, а 18 відсотків із постраждалих побоюються, що не зможуть впоратися зі своїм станом самостійно. Наслідком цього можуть стати агресія, жорстокість, безсоння.

«Дитяча психіка дуже вразлива, і дитина не завжди може самостійно пережити те, що іноді не під силу зрозуміти дорослому. Нетипова поведінка дитини, на кшталт злості чи відстороненості, може бути нормальною реакцією на ненормальну ситуацію», — розповіла голова представництва Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні Джованна Барберіс.

У рамках кампанії створено спеціальний інформаційний ресурс — посібник wordshelp.com.ua. для батьків, учителів і тих, хто спілкується з дітьми. Портал містить поради психолога про те, як вчасно розпізнати стрес у дитини і що з цим робити.

Організатори «Слова допомагають» пропонують усім охочим залишити на сайті свої теплі повідомлення та побажання дітям, постраждалим від кризи. 1 червня в Святогірську, де живуть багато дітей-переселенців, на святкуванні Дня захисту дітей зібрані добрі слова «трансформують» у повітря, яким заповнять тисячі маленьких кульок. Що більше теплих слів, то більше кульок діти зможуть випустити в небо разом зі своїми страхами.

Лілія САВКО,
студентка
Інституту журналістики КНУ імені Т. Шевченка.

«Ми ще малі, а все знаємо»

Виставку дитячих малюнків «Діти проти війни» відкрили у фойє будинку облдержадміністрації та обласної ради у Тернополі. На ній представлено понад півсотні робіт учнів шкіл області. Найменшому художнику сім років, найстаршому — сімнадцять. Діти по-дорослому підійшли до висвітлення теми, закликаючи дорослих припинити воєнні дії. «Ні» — війні!», «Майбутнє України — її дітям», «Ми проти крові та смертей. Ми ще малі, а все знаємо» — цими та іншими надписами супроводили вони свої роботи. Голова ОДА Степан Барна вручив юним художникам подарунки і запевнив, що двері влади завжди відчинені для них. Дорослих митців він також запросив виставляти свої твори у стінах будинку влади.

Людмила НАКОНЕЧНА.

Тернопільська область.

На знімку: так бачить повернення до мирного життя семикласниця школи №24 Тернополя Софія Хоменко.

Фоторепродукція автора.

Знову «водитимуть куста»

Відкритий фестиваль народного мистецтва «Водіння куста» відбудеться у неділю, 31 травня, на Рівненщині. Він уже став традиційним, бо проводиться щорічно саме тут на 50-й день після Великодня.

«Водіння куста» — це обряд, який відбувається у свято Трійці за традицією, що збереглася у поліському самобутньому селі Сварицевичі Дубровицького району. В цей день доросле населення іде до храму. Після служби на могили рідних приносять лепеху — «клечання», і оплакують померлих — «голосіння». А молодь готує «кусти» — гурти дівчат, які ходитимуть від хати до хати з привітаннями та обрядовими піснями.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Путівки в обмін на малюнки

Щороку в нашій країні зростає кількість хворих на цукровий діабет. Дедалі частіше недугу діагностують в українців віком до 17 років.

Учора 13 маленьких хворих отримали подарунки — безплатні путівки на відпочинок та реабілітацію до спеціалізованого санаторію в Миргороді. Це стало нагородою за перемогу в щорічному Всеукраїнському конкурсі малюнка серед дітей з діабетом. Його уже вшосте організували міжнародна компанія «Санофі» в Україні разом з Асоціацією ендокринологів. Цього року для участі в конкурсі надійшло майже півтисячі дитячих робіт. Щоб стати учасником, дітям разом з батьками необхідно було заповнити анкету, яку можна було отримати у свого лікаря-ендокринолога, намалювати малюнок, відправити його на конкурс і чекати на рішення журі.

Цю соціальну ініціативу вітають у вітчизняному Міністерстві охорони здоров'я. «Суспільство має розуміти, що таке «діабет»: що з ним можна жити, нормально працювати. Про це потрібно поширювати більше інформації. І працювати над цим повинні ми всі — і міністерство, і приватні компанії», — сказав Олександр Квіташвілі.

Тетяна СУВОРОВА.

Серед лауреатів мистецької премії «Київ» поповнення

У столиці вже стало доброю традицією напередодні Дня Києва визначати лауреатів мистецької премії «Київ» у семи номінаціях. Цього року ними стали заслужений журналіст України, письменник Василь Василашко, сценарист, режисер і художник кіно Юлія Лазаревська та кінооператор Микола Мандрич, заслужений діяч мистецтв України, композитор Юрій Іщенко, народний артист України, актор Національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка Олександр Задніпровський, художник монументального живопису Ольга Ковтун, заслужений працівник культури України, журналіст Юрій Бондар, гончар Сергій Тодорчук.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.
Більше фото тут — www golos.com.ua

Премію вручають Юрію Бондарю — автору та упорядникові книги спогадів про Анатолія Москаленка «Вогонь його серця».

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Олігарх зупинив два заводи

Group DF Дмитра Фірташа оголосила про зупинку підприємств Ostchem — Черкаського ПАТ «Азот» і ПАТ «Рівнеазот». Як стверджується на сайті групи, це пов'язано з тиском на бізнес Ostchem з боку депутатів. На вулиці можуть опинитися тисячі працівників, **повідомляє «Укрінформ».**

Нагадаємо, що у травні минулого року «з міркувань безпеки» цією групою було зупинено два підприємства в зоні проведення АТО — «Концерн «Стірол» та «Північнодонецьке об'єднання «Азот».

Вл. інф.

Вибухову начинку підклали в кондитерську

У четвер пізно ввечері в Оболонському районі столиці пролунав вибух в одному з кондитерських магазинів «Рошен». За попередньою інформацією, спрацював невідомий пристрій. Потерпілих немає, повідомила прес-служба ГУ МВС України в Києві. За цим інцидентом відкрито кримінальне провадження за ч. 4 ст. 296 (хуліганство).

«Правоохоронці з'ясували, що небезпечний предмет було закладено між стіною магазину й кондиціонером, встановленого на вулиці», — повідомили в міліції.

ЦИФРА

13 безробітних було зареєстровано на одне вільне робоче місце на Полтавщині у квітні цього року. Порівняно з лютим навантаження зменшилося на 3 особи.

Василь НЕЇЖМАК.

На Волині видобуватимуть нафту

На сесії облради депутати розглянули проект рішення «Про погодження надання у користування надр Загорівської площі вуглеводнів, розміщеної на території Локачинського та Іваничівського районів Волинської області». Профільна комісія рекомендувала сесії підтримати прохання Державної служби геології та надр України надати їм дозвіл на проведення аукціону для аналізу й отримання пропозицій щодо промислового видобутку нафти та газу. До того ж фахівці вважають, що поклади нафти, крім Загорівської площі вуглеводнів, про яку йшлося на сесії, можуть бути і в інших районах півдня області.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

В Україні встановлено десятимільйонний лічильник газу (Урядовий портал)

Суд над Кернесом

Справу затягують клопотаннями

28 травня у Київському районному суді Полтави нарешті стартувало підготовче засідання процесу за звинуваченням Геннадія Кернеса та двох його охоронців. Воно почалося за безпрецедентних заходів безпеки і з клопотання одного з адвокатів пана Кернеса, котрий заявив про необхідність відводу представника державного обвинувачення — прокурора Олександра Ганілова.

Обговорення першого клопотання та прийняття рішення суддею Андрієм Антоновим із виходом останнього в нарадчу кімнату тривало більше години. Зрештою воно було відхилене судом без права на оскарження ухвали. Однак таке само клопотання про відвід прокурора Ганілова, мотивуючи його новими обставинами, одразу заявив інший адвокат, потім — ще один... Кожне з них потребувало дотримання згаданої вище процедури...

Після того як судом було відхилено всі заявлені клопотання стосовно відводу прокурора, захисники Геннадія Кернеса та двох його охоронців заявили, що вони й досі не ознайомилися з матеріалами кримінального провадження у повному обсязі, тому потребують перерви. Це прохання після більш як п'ятигодинних слухань суд задовольнив. Суддя відклав засідання до 3 липня.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Під час слухання справи у Київському районному суді Полтави.

Фото автора.

Останній блокпост із... пластику

Одеський майстер Євген Капука створив діораму, присвячену українським військовим у зоні проведення антитерористичної операції.

Експозиція дає змогу пройнятися атмосферою війни на сході України. Автор із пластику виконав фігурки воїнів і бойової техніки: вантажний автомобіль КрАЗ, танк Т-64, тягач.

Експозиція Євгена за назвою «Останній блокпост (Україна. Схід. 2014)» буде представлена в Києві на виставці масштабних моделей.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Фото Євгена КАПУКИ.

Шила в мішку не сховаєш

Останній указ «імператора руського міра», згідно з яким у ранг держтаємниці звели відомості про втрати особового складу під час спецоперацій навіть у мирний час, спостерігачі безпосередньо пов'язують із воєнними діями на нашому сході, у яких беруть активну участь і гинуть солдатики Путіна.

«Ми розцінюємо це як спробу приховати те, що всім відомо. Те, що російські військовослужбовці беруть участь у бойових діях і гинуть на сході України, а уряд Росії це заперечує», — так прокоментував указ **офіційний представник Держдепартаменту США Джефф Ратке, передає ТАСС.**

Міжнародна неурядова організація Amnesty International вважає, що підписаний Путіним указ — черговий наступ на свободу слова в країні й доказ присутності російських військ в Україні, повідомляє прес-служба організації.

«Цей указ є не тільки кричущим нападом на свободу висловлювання, він також містить зловісні натяки, які активізують спекуляції з приводу того, що президенту Путіну є що приховувати — зокрема втрати, яких російська армія зазнала в Україні», — вважає **Джон Дальхузен, директор Amnesty International у Європі й Центральній Азії.**

У свою чергу американська делегація в ОБСЄ звернула увагу світового співтовариства на величезні людські втрати на територіях, окупованих російськими найманцями на сході України.

З відповідною заявою під час засідання Постійної ради ОБСЄ в четвер у Відні виступив **постійний представник США Даніель Байєр**, повідомляє Укрінформ.

«Ми маємо докази того, що російська агресія несе величезні людські втрати», — наголосив він. Американський представник, посилаючись на щотижневий звіт Спеціальної моніторингової місії, також акцентував увагу на тому, що жителі територій, які перебувають під контролем ставленників Росії, не мають доступу до медичної допомоги, чистої води, їжі, а діти не мають змоги відвідувати школу.

Ольга ВАУЛІНА.

Гібриди можуть піти в наступ будь-якої миті

Ситуація в зоні бойових дій на сході України залишається напруженою. Російсько-терористичні війська не припиняють обстріли з важкого озброєння по всій лінії фронту. І лише дощова погода вносить певні корективи в частоту й тривалість вогневого поливу противником наших позицій.

Росія продовжує завозити на українську територію свою техніку й живу силу. Імовірність активізації бойових дій на Донбасі дуже висока, **заявив у Литві міністр оборони України Степан Полторак** під час зустрічі з колегами з країн Балтії.

«Передбачити дії терористичних угруповань, які перебувають на не підконтрольних нам територіях, дуже складно. Їх активно підтримують РФ і Збройні сили Росії. На цю територію завезено велику кількість танків, артилерійських систем, і на території Донецька та Луганська перебувають підрозділи ЗС РФ... Тому ймовірність активізації бойових дій висока», — сказав керівник вітчизняного оборонного відомства.

Що нині відбувається на фронті, розповіли «Голосу України» українські військові.

Батальйон спеціального призначення «Січ» (с. Піски):

«Сьогодні у нас спокійно. Іде сильний дощ. Він не дає змоги окупантам вести прицільний вогонь із артилерії. Можна трохи перепочити. На снайперів, які тут постійно працюють, а також стрільбу із крупнокаліберних кулеметів ми вже не звертаємо увагу. Втрат серед особового складу немає. Днями на фугасі підірвалося троє бійців «Правого сектору». Найбільше дісталося медсестрі-добровольцю. Вона залишилася без ніг. На гелікоптері її евакуювали до Дніпропетровська. Трагедія сталася неподалік Авдіївки. Нині ворог активно перегруповується. По всій лінії фронту в Пісках здійснюється заміна так званих «ополченців» на регулярні війська РФ. Нам їх добре видно. Адже вони уже навіть не переодягаються у форму бойовиків. Танки вони свої замаскували. Однак ми готові до можливого наступу. І вони це добре розуміють».

Полк особливого призначення «Азов» (маріупольський напрямок):

«Учора бойовики активно використовували 120-мм і 82-мм міномети, а також лупили із різних видів стрілецької зброї. Вони постійно нас провокують. Загиблих серед наших військовослужбовців немає. Лише легке поранення отримав наш побратим. Нині він перебуває в одній із лікарень Маріуполя». На цей час у нас спокійно. Обстріли припинилися».

Вдалося запобігти теракту

Українські силовики запобігли теракту біля будівлі Пенсійного фонду в Станиці Луганській. 28 травня жителі селища планували провести тут збори з вимогою відкрити пішохідний перехід через зруйнований міст. Група військової контррозвідки одержала оперативну інформацію, що бойовики "ЛНР" мають намір у цей час підірвати вибухонебезпечний предмет і відповідальність покласти на українську владу. На щастя, цього не сталося. Сапери розмінували встановлений радіокерований фугас, зроблений з 120-міліметрової міни.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

ФОТОФАКТ

Київський міський голова Віталій Кличко відкрив пішохідну частину набережної Дніпра в районі Поштової площі після реконструкції.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www golos.com.ua

СПОРТ

У ФБУ повна «пертурбація»

Баскетбол. Новим президентом ФБУ обрали Михайла Бродського. На цій посаді він замінив олімпійського чемпіона Олександра Волкова. Новоспечений керівник одразу звільнив з посади тренера національної збірної України знаменитого Майка Фрателло. Американець — один із найуспішніших керманичів в історії національної команди нашої країни. Адже виводив її у фінальні турніри чемпіонатів світу і Європи.

На місце, що звільнилося, претендентами називають українців Євгена Мурзіна, Дениса Журавльова, Кирила Большакова та латиша Карліса Муйжнієкса, котрий нещодавно привів южненський «Хімік» до перемоги в чемпіонаті України. Можливо, запропонує свою кандидатуру хтось із асистентів Фрателло.

Відбулися також перші кадрові зміни в головному баскетбольному штабі. На посаді генерального секретаря Олександра Ларіна вже замінив відомий арбітр, голова суддівського комітету національної федерації Володимир Драбиковський.

Ще одна інформація: новий президент ФБУ заявив, що Україна проситиме ФІБА-Європа доручити Києву прийом однієї з груп на Євро-2017. Турнір не потребуватиме зайвих коштів від держави. Але він дуже важливий для престижу українського баскетболу.

Юханссон закликає відібрати в Росії ЧС–2018

Великий футбольний авторитет швед Леннарт Юханссон, котрий із 1990-го по 2007 рік очолював УЄФА, закликав віддати Англії право проведення наступного чемпіонату світу.

«Очікую, що буде переглянуто рішення проводити ЧС-2018 у Росії і ЧС-2022 у Катарі. Блаттер сам визнав, що вибір йти на схід був помилковим. Упевнений, що тепер ініціюватимуть процес перегляду цих рішень. ЧС-2018 замість Росії треба віддати Англії. Це батьківщина футболу, але не проводила Кубок світу аж з 1966 року», — наводить слова експрезидента УЄФА британське видання The Gurdian.

***

Футбол. Першість України. Друга ліга. «Оболонь-Бровар» (Київ) — «Шахтар-3» (Донецьк). 1:0.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...зекономлять на ліфтах

Комунальне підприємство «Вінницяліфт» розпочало заміну у ліфтових кабінах ламп розжарювання на світлодіодні світильники. Це дасть можливість мешканцям будинків удесятеро менше платити за освітлення підйомників. Економія ж підприємства становитиме 50 тисяч гривень, така сума витрачається упродовж року на заміну електричних лампочок.

— У кожному ліфті — по дві лампочки по 75 Вт, а світлодіодні світильники споживають по дев'ять Вт електроенергії, — каже керівник підприємства Анатолій Уздемір. — Крім того, зменшується й навантаження на електричні мережі.

Підприємство «Вінницяліфт» обслуговує ліфтове господарство у 970 багатоквартирних будинках. За словами співрозмовника, нове освітлення уже встановлено у 22 ліфтах. Гарантія використання світлодіодного світильника становить майже 50 тисяч годин або п'ять з половиною років. Повністю замінити освітлення у ліфтах планують до кінця нинішнього року. На таку роботу у міському бюджеті передбачено 240 тисяч гривень.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Україна з початку року вже витратила 2,4 млрд дол. на обслуговування державного боргу (Укрінформ)

Споживач має право на отримання необхідної, доступної, достовірної і своєчасної інформації про продукцію, що забезпечує можливість її свідомого і компетентного вибору. Інформація повинна бути надана споживачу до придбання ним товару чи замовлення роботи (послуги).

(Закон України «Про захист прав споживачів», ч. 1 ст. 15)

Смикнув за провід — отримуй пару сотень гривень

ПЕРЕВІРЕНО НА СОБІ

Змусити тих, хто платить за електрику, платити ще більше, але водночас дозволяти злісним неплатникам і далі ухилятися від своїх зобов'язань. Створюється враження, що саме таку політику обирають сьогодні дніпропетровські енергокомпанії. До такого висновку автора підштовхнув власний невеселий досвід.

Повернувшися з відрядження, я виявив, що у квартирі відсутня електрика. Про це свідчила також якась бумаженція — назвати її документом якось не виходить **(на знімку)**. З обривка тексту на клаптику паперу значилося, що компанія ПАТ ДТЕК «Дніпрообленерго» припиняє подачу через борг, і повторне підключення буде здійснено після оплати заборгованості й рахунку за підключення. Під цим **стоїть якась карлючка у вигляді підпису, але без указівок прізвища й точної посади**. Послання також містить пораду звертатися за адресою: вул. Комбрига Петрова, 6. Зазначений телефон 056-765-02-45 відповідати відмовлявся.

Сказати, що це стало для мене несподіванкою, — не сказати нічого. Так, невеликий борг за мною був. Але якщо раніше в таких випадках представник компанії просто телефонував і нагадував, то цього разу я не отримував ні усного, ні письмового попередження або повідомлення. А з урахуванням того, що проводи на лічильнику було по-варварськи обрізано й не опломбовано, а документ довіри не викликав, я припустив, що це могли зробити якісь хулігани.

Однак по цілодобовому телефону контактного центру «Дніпрообленерго» мені підтвердили, що знеструмлення таки відбулося з їх відома. І тепер справді потрібно їхати за зазначеною адресою. Після того, як усі питання буде вирішено, підключити обіцяли протягом... п'яти робочих днів. На запитання, чого мою квартиру відключили за такий порівняно невеликий борг, але водночас до інших боржників (суми заборгованості більше в рази), що там проживають, заходів не вживають, отримав відповідь, яка збентежила: **відключення не залежить від суми заборгованості, кандидат на нього обирається автоматично комп'ютером!**

Наступного дня, очистивши холодильник від зіпсованих продуктів, я вирушив до зазначеного відділу з обслуговування абонентів. І тут дорогою на мобільний зателефонували з контактного центру і сказали їхати на інший кінець міста. Бо обслуговуванням мого будинку вже займається зовсім інша компанія — з ними й варто вирішувати питання підключення.

Извещение
об отключении бытового потребителя

Уважаемый «18» 05

Сообщаем Вам, что компания ПАО ДТЭК «Днепрооблэнерго» прекращена подача электро
Ваше (домовладение) (квартира) по
по причине
Восстановление подачи электроэнергии будет произведено только после оплаты задолжен
дополнительного счета по оплате затрат на повторное подключение.
ВНИМАНИЕ! В случае самовольного подключения на Вас будет составлен акт о нар
Правил пользования электрической энергией для населения и в соответствии с Методикой расс
предъявлена к оплате сумма ущерба, причиненного ПАО ДТЭК «Днепрооблэнерго»
Представитель компании ПАО ДТЭК «Днепрооблэнерго» ДГЭС РЭС-5
Телефон для справок: ул. Ленинградская 40, каб. 106
окно справок (К.- Петрова,6): 765-02-45.

Приїжджаю туди, розповідаю про ситуацію й у відповідь бачу здивування. З'ясовується, ніяких таких відключень вони не здійснювали й поки що не збираються. Будинок справді обслуговують — але поки тільки до будівлі. І тепер лише розпочали укладати договори з мешканцями. При них по голосному зв'язку телефоную в контактний центр «Дніпрообленерго» — там ще раз повторюють, що й вони цим питанням не займаються. І навіть спілкування представників двох енергокомпаній ясності питанню не додало. **Не вдалося з'ясувати, ні хто обрізав проведи, ні хто буде відновлювати електропостачання.** Навіть рахунок за повторне підключення виставляти ніхто не збирається.

Знову їду в абонентський відділ «Дніпрообленерго». На годиннику вже майже 11-та, черга біля кабінету — десятка два людей. У задушливому коридорі, де місць для сидіння для всіх не вистачає, проводжу понад дві години. І тут електронною поштою отримую від «Дніпрообленерго» рахунок за підключення — майже на 400 гривень. З яких половина становить оплата послуг... за здійснене відключення. **Отже, я сам замовив цей обрив проводу, а тепер хочу все відновити. Спроби з'ясувати маразм ситуації ні до чого не привели.** А без квитанції про оплату боргу й цього рахунку працівники абонвідділу й розмовляти не стали.

Коли з усіма документами дістався до заповітного стола чиновниці, з'ясувалося, що підключення сьогодні вже не відбудеться: мовляв, пізненько — раніше вирішувати питання потрібно було.

Світло мені дали наступного дня. А з ним з'явилася й низка запитань. Мої сусіди були обурені тим, що сталося, не розуміли, як можна так чинити з тими, хто фактично сумлінно оплачує рахунки, не накопичуючи серйозних боргів, і водночас лояльно ставитися до злісних неплатників, а також до тих, хто підключений самовільно — повз лічильник. Сусіди стверджували, що **представники енергокомпанії намагалися знеструмити й кілька інших квартир, але їхні господарі були вдома і змогли якимсь чином «вирішити питання на місці»**.

До речі, коли я розповів про це співробітниці абонслужби «Дніпрообленерго», та заявила, що відключають всіх боржників. А якщо в мене є факти хабарництва представників компанії — можна звертатися до прокуратури.

Поспілкувавшися зі знайомими, я з'ясував, що ситуація аж ніяк не поодинока. На мій погляд, енергокомпанія взяла на озброєння новий метод отримання доходу — вибивання з тих, хто може й згоден платити за електроенергію, коштів за нав'язані послуги з відключення й повторного підключення. А чим погано: смикнув за провід — отримай пару сотень гривень. А не смикнув... Тут уже як домовишся.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Долар зупинився, а ціни й далі ростуть

КНИГА ВИДАТКІВ

— На ринок треба йти наприкінці дня, тоді можна дешевше щось купити, — ділиться своїми стратегічними планами дорогою на тернопільський центральний ринок пенсіонерка пані Валентина. — Моя пенсія — 1160 гривень. Живу сама. Більш як половина йде на оплату комунальних послуг. За решту треба прохарчуватися і купити ліки: маю цілий букет хвороб. У магазинах усе дуже дорого, хіба що на якусь акцію натрапиш, а їх тепер мало. На базарі купую переважно молоко, сир, сметану, яйця, картоплю. Під кінець мешканці сіл поспішають на автобуси і залишки збувають дешевше. У продавців овочів також можна виторгувати те, що на сонці втратило товарний вигляд: якийсь огірок, капустину чи зелень. Так і живу. Ціни зростають мало не щодня. Раніше було одне пояснення: долар. Тепер уже і зростання долара зупинилося, а вони далі женуть угору. Морква — 15 гривень за кілограм, буряк — 20, капуста — 12, це скільки борщ коштуватиме! Я вже не кажу про м'ясо та сметану.

І справді, борщовий набір тепер для багатьох недоступний. Такі ціни на овочі навіть уявити важко. Продавці кажуть, що моркву та буряк доведеться везти з інших областей. Свої чомусь згнили. Часник взагалі китайський — 80 гривень за кілограм. З усього борщового набору лише стара картопля дешева — 2—3 гривні за кілограм. Молода — 20—25 гривень. Капусту везуть із Закарпаття. Залежно від того, скільки доставлять, ціни то вгору, то вниз: сьогодні кілограм білокачанної може коштувати 12 гривень, а завтра — 16. Останнім часом подорожчало м'ясо — в середньому на п'ять гривень. Молочні продукти щороку, починаючи з травня, дешевшали, але не тепер: селяни пояснюють це тим, що проїзд подорожчав. «А з червня ціни ще зростуть, — пообіцяла мені пані Марія з Борщівського району, в якої я купувала сметану. — Пільги на проїзд у приміських поїздах для пенсіонерів скасують, доведеться платити за квиток. Нам невигідно запівдарма віддавати свій товар, міським пенсіонерам немає за що купити. Уже тепер помітно менше людей на базарі».

Традиційно жителі південних районів Тернопільщини вирощують ранні овочі: капусту, огірки, помідори. Почали дозрівати місцеві огірки, але це не особливо збило ціну через дорогий довіз. Полуниця поки що закарпатська, але з дня на день з'явиться, як у нас кажуть, почаївська. Хоч ягоди масово вирощують у всьому Кременецькому районі, та назва закріпилася за Почаєвом. Усі сподіваються, що тоді вони стануть доступніші. Пенсіонери ще можуть вигадати якихось кілька гривень, купуючи продукти на ринку. Ті ж, хто працює, отоварюються після роботи здебільшого в супермаркетах, а там ціни «кусаються». Рівень середньомісячної зарплати в області залишається найнижчим в Україні, тож корзини покупців скромні: хліб, молоко, яйця... Дедалі частіше доводиться чути, коли мами відмовляють дітям купити якісь ласощі. Дітлахи, на диво, не вередують. Раніше підняли б бучу, а тепер мовчки відходять від полиць.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

ЩО ПОЧІМ НА ТЕРНОПІЛЬСЬКИХ РИНКАХ (ЗА КГ)

Свинина — 65—80 грн.
Яловичина — 75—85 грн.
Курка домашня (за штуку) — 60—90 грн.
Сир домашній — 30—35 грн.
Сметана (за літр) — 30—40 грн.
Молоко — 7 грн.
Помідори — 35—40 грн.
Огірки — 12—15 грн.
Капуста — 10—12 грн.
Морква — 15—18 грн.
Буряк — 20—25 грн.
Полуниця — 25—30 грн.

Цукор — 12—14 грн.
Борошно — 9—10 грн.
Олія — 28—35 грн.
Масло — 75—80 грн.

ЮРИДИЧНИЙ ЛІКНЕП

Сплачуйте лише за ті комунальні послуги, які фактично отримуєте

Як зменшити витрати

На сьогодні існує легальний спосіб заощадити на комунальних послугах, проте чимало громадян про нього не знають. Однак з істотним підвищенням тарифів на житлово-комунальні послуги він набуває актуальності. Суть його зводиться до того, що особа в разі своєї фактичної відсутності за місцем надання комунальних послуг має право відмовитися від їх оплати.

Законодавець у Законі України «Про житлово-комунальні послуги» формулює базовий принцип формування цін — відповідності оплати житлово-комунальних послуг їх наявності, кількості та якості.

У Правилах надання населенню послуг із газопостачання, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 9 грудня 1999 року за №2246, передбачена можливість проведення перерахунку за газопостачання в разі відсутності лічильника за тимчасової відсутності за період у 6 місяців за умови подання документів, що підтверджують таку відсутність.

Отже, якщо відсутні лічильники на газ, гарячу та холодну воду або електрику, то в разі тимчасової відсутності в місці проживання за неспожиті послуги можна не платити.

Куди звертатися

Раніше для подання заяви з відповідними доказами очікуваної відсутності за місцем проживання необхідно було звернутися до обслуговуючих будинок організацій (ЖЕК, ОСББ тощо). Проте з липня 2014 року була впроваджена нова схема постачання комунальних послуг, з якої було виключено посередників, тобто виконавцями послуг є суб'єкти господарювання з постачання зазначених послуг (ПАТ «Київенерго», ПАТ «АК Водоканал»), які співпрацюють з населенням на підставі прямих договорів.

Тому звертатися із проханням не нараховувати оплату за комунальні послуги в період фактичної відсутності за місцем проживання необхідно до виконавців зазначених послуг.

Чим підтвердити свою відсутність

До заяви із проханням не нараховувати плату за комунальні послуги необхідно долучити документи, що підтверджують тимчасову відсутність за місцем проживання. Це можуть бути довідка з місця тимчасового проживання, з роботи, місця лікування, навчання, проходження військової служби, відбування покарання.

За що платимо, навіть коли виїхали з дому

Не від усіх послуг удасться відмовитися. Це пов'язано з положеннями ст. 322 Цивільного кодексу України, згідно з якою власник повинен утримувати майно, що йому належить. Це положення відображено і в п. 2 ст. 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду», який передбачає прямий обов'язок власника нерухомості брати участь у загальних витратах, пов'язаних з утриманням багатоповерхового будинку (гуртожитку) і прибудинкової території до нього.

До послуг з утримання будинків і прибудинкових територій належать такі: прибирання та обслуговування внутрішньобудинкових приміщень; прибирання прибудинкової території; освітлення місць загального користування; вивезення побутових відходів; санітарно-технічне обслуговування; утримання ліфтів; проведення поточного ремонту. Тож відмовитися від оплати цих послуг громадяни не зможуть.

Наталя ТИТАРЕНКО,
юрист

Не допустити руйнації комплексу клінічних установ НАМН,

закликає колектив Інституту неврології, психіатрії та наркології

Метою Революції Гідності був і залишається захист права громадян нашої держави самим вирішувати свою долю, самим визначати своє майбутнє. Як громадяни нашої держави, ми — співробітники ДУ «Інститут неврології, психіатрії та наркології Національної академії медичних наук України» — прагнемо залишити своїм дітям країну, якою можна пишатися. Така країна неможлива без ефективної системи охорони здоров'я, що ґрунтується на надійному фундаменті наукових досліджень. Принцип «нічого для** нас без нас» **є ключовим для громадянського суспільства, яке ми будуємо. Ось чому ми не можемо залишитися осторонь тієї дискусії, що точиться навколо** теорії **і** практики **реформи системи охорони здоров'я в нашій державі і, зокрема, навколо ролі медичної науки в цьому процесі.

Теорія

16 березня 2015 року була оприлюднена Національна стратегія реформування системи охорони здоров'я в Україні на період 2015—2020 років, що є складовою Національного плану дій з реформування, проголошеного Президентом і схваленої Верховною Радою України.

У Стратегії цілком слушно зазначено, що єдиним прийнятним способом розв'язання ситуації, що склалась, є не руйнація, а ***«контрольований «капітальний ремонт»*** та перехід до нової моделі системи охорони здоров'я». Терміновим завданням Стратегія справедливо визнає оптимізацію інфраструктури вторинної медичної допомоги шляхом «створення лікарняної мережі ***кожної області*** з можливістю віртуального об'єднання цих мереж в ***єдиний лікарняний простір*** для всієї країни». Зокрема, передбачається «поступова та поетапна передача *відомчих* закладів охорони здоров'я *до складу обласних мереж*».

Єдиний лікарняний простір (що є матеріальним утіленням ідеї єдиного медичного простору) є необхідною передумовою для реалізації двох головних принципів реформи, про яку йдеться, а саме: переорієнтація з фінансування ліжко-місць на оплату реальних послуг, отриманих реальною людиною («гроші йдуть за пацієнтом») та забезпечення прав пацієнтів на вибір лікувального закладу.

Відомо, що інфраструктуру ***вторинної*** медичної допомоги увінчує ***обласна лікарня***, а ***третинну*** медичну допомогу надають високоспеціалізовані, високотехнологічні центри системи охорони здоров'я, які утворюють (уже не віртуально, а реально) єдиний медичний простір ***національного рівня***. Адже такі центри є далеко не в кожному регіоні і приймають на лікування пацієнтів вони з усієї країни, незалежно від місця їхнього проживання.

Слід окремо підкреслити продуманий і обережний підхід Стратегії щодо таких центрів. Зокрема, в ній сказано: «Держава повинна сформувати політику існування ***високотехнологічних центрів***, яких не може бути багато, але *вони повинні забезпечувати доступ до сучасних технологій* і ставати *центрами розвитку і агентами змін*».

Зрозуміло, що оптимальними кандидатами на роль ***«високотехнологічних центрів»***, про які йдеться у Стратегії, є інститути Національної академії медичних наук України, які мають високий рівень спеціалізації, укомплектовані найкращими фахівцями, найкращим обладнанням (доступним в поточних умовах) і які вже нині забезпечують найвищий досягнений у нашій країні рівень надання медичної допомоги за своїм профілем мешканцям з усіх регіонів нашої держави.

Також зрозуміло, що роль *«високотехнологічних центрів»* зазначені установи зможуть виконувати лише як наукові академічні інститути, оскільки:

— саме академічна атмосфера приваблює талановиту молодь;

— саме наукові школи, що діють в наукових академічних інститутах, створюють необхідні передумови для швидкого професійного росту молодих спеціалістів;

— саме поєднання «під одним дахом» інститутських клінік з іншими науковими підрозділами (лабораторіями, майстернями та експериментальними виробництвами) дає можливість науковим академічним інститутам бути *«центрами розвитку і агентами змін»*, про які йдеться у Стратегії.

Власне, саме за такою інтегральною моделлю побудовано національні інститути охорони здоров'я США, лідерство яких у сучасній світовій медицині є незаперечним.

Отже, на рівні ***теорії реформ***, яку містить у собі Стратегія, все гаразд. І в цьому немає нічого дивного, оскільки в розробці цього документа брали участь авторитетні експерти, а результати їхньої діяльності пройшли широке громадське обговорення.

Практика

На жаль, уже нині інститути НАМН України опинились під загрозою і можуть бути зруйновані ще до того, як продумані підходи Стратегії стосовно ***«високотехнологічних центрів»*** буде втілено в життя. Річ у тім, що з 01.01.2015 р. ***(тобто за два з половиною місяці до оприлюднення Стратегії)***, набув чинності Закон України №79-VIII від 28.12.2014 р. «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин», який може створити умови саме для такого фатального розвитку подій.

Пункт 2 Прикінцевих положень цього закону передбачає, зокрема, здійснення заходів щодо ***передачі клінік науково-дослідних інститутів*** «до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я». Наявна в документі нечіткість визначення «науково-дослідні інститути» дає змогу, за бажання, вважати такими й установи НАМН України. Це спричиняє особливе занепокоєння, оскільки НАМН України — це цілісний комплекс кращих науково-медичних установ країни, який уже сьогодні є реальним прототипом єдиного медичного простору національного (міжобласного) рівня.

Головною перешкодою для вільного пересування пацієнтів у цьому вже створеному просторі високотехнологічних центрів третинної допомоги є зовсім не хибне підпорядкування, яке треба змінити. Насправді причина в банальній нестачі коштів на транспортні витрати, що є наслідком крайньої бідності населення (в більшості хворих просто немає грошей на подорож до іншого міста), а також майже в повній відсутності страхових та інших фінансових механізмів, спроможних забезпечити проїзд пацієнта до місця його належного лікування.

Руйнація комплексу клінічних інститутів НАМН України не тільки знищить єдиний діючий прототип медичного простору національного рівня, а й призведе до деградації всесвітньо відомих наукових шкіл, масового відтоку науковців за межі нашої держави і занепаду медичної науки на її теренах як мінімум на десятиліття, а то й на віки.

Окрім того, тривогу викликає той факт, що згадана у законі клініка розглядається, як нібито мобільний і незалежний підрозділ, який можна без завдання шкоди відокремити від інших частин *насправді єдиного «організму» — клінічного наукового академічного інституту.* Незрозуміло, як після такої варварської «ампутації» наукові академічні інститути зможуть виконувати роль згаданих у Стратегії ***«високотехнологічних центрів»***. Нарешті, незрозуміло, як відокремлення кращих клінік від провідних наукових академічних установ (з якими вони нині утворюють єдине ціле), сприятиме кінцевій меті згаданої реформи — ***підвищенню якості надання медичної допомоги***? Що станеться з рівнем цієї допомоги в країні після того, як будуть зруйновані «флагмани» галузі, на які рівняються інші установи охорони здоров'я?

Щоб запобігти несприятливим і, можливо, незворотним наслідкам передбачених законом дій і реалізувати основні положення Стратегії, слід врахувати ***поточний стан*** речей, а також ***помилки***, які вже було зроблено в процесі схожих реформувань у нещодавньому минулому.

Сумний досвід минулого застерігає

Відомо, що до середини 1950-х років українська медична наука та освіта розвивалась у руслі загальновизнаних світових тенденцій — вони ґрунтувались на основі власних університетських (академічних) клінік. Однак у 1955-му було прийнято рішення про передачу зазначених клінік у підпорядкування місцевим адміністративним органам. Усі медичні університети, а також ті науково-дослідні інститути, які не змогли відстояти свої клініки, спіткала драматична доля. Саме тоді в медичних університетах розпочався занепад наукових досліджень, який спостерігається дотепер.

А руйнівний вплив цього рішення на науково-дослідницькі установи добре ілюструє приклад нашої Української психоневрологічної академії. Протягом лише кількох років після втрати власних клінік цей всесвітньо відомий науковий центр перетворився на третьорозрядний провінційний заклад, що балансував на межі розформування. І навпаки, повернення клінік цій установі дало змогу їй відновити свою наукову славу і відродитися, врешті-решт, у вигляді сучасного ДУ «Інститут неврології, психіатрії та наркології НАМН України». Цілком зрозуміло, що процес відродження був набагато довший і важчий, ніж деградація, спричинена непродуманими адміністративними діями.

Сьогодні Україна прагне модернізації і відповідності світовим стандартам. Саме тепер держава намагається виправити помилки минулого і повернути науку в університети, для чого, зокрема, шукає можливості надати університетам власні клініки. То чи припустимо в цих умовах правою рукою виправляти одну помилку (повертати клініки університетам), а лівою — робити нову страшну помилку (забирати клініки в наукових академічних інститутів)?

З огляду на сказане вище, вважаємо неприпустимою передачу клінік наукових академічних інститутів до сфери управління будь-яких інших адміністративних органів, окрім НАМН України. Така передача ускладнить (або навіть зробить неможливим) виконання завдань Стратегії, а також програмних документів чинної парламентської більшості та уряду країни оскільки:

— зруйнує вже діючий прототип єдиного медичного простору національного рівня, що складається з високоспеціалізованих закладів третинної медичної допомоги;

— позбавить країну згаданих у Стратегії високотехнологічних центрів, що мають забезпечити доступ до сучасних технологій та стати центрами розвитку й агентами змін;

— призведе до фактичної руйнації провідних наукових шкіл і до глибокого занепаду вітчизняної медичної науки, а також

— істотно погіршить якість надання медичної допомоги широким верствам населення всіх без винятку регіонів України (насамперед пацієнтам із найбільш важкими формами хвороб, які завжди були цільовим контингентом академічних клінік).

За дорученням колективу

Петро ВОЛОШИН,
професор, директор
ДУ «Інститут неврології, психіатрії та наркології НАМН України».

АНАЛІЗ

Рівень корупції в державних закупівлях ліків не лише не зменшився, а навпаки — збільшився

1,2 мільярда гривень бюджетних коштів минулого року витрачено Міністерством охорони здоров'я неефективно. Такого висновку дійшли експерти «Центру протидії корупції».

У своєму аналітичному звіті щодо сфери державних закупівель ліків аналітики зазначили, що старі корупційні схеми в медичній системі не було ліквідовано. Натомість після перемоги Революції Гідності оборудок та махінацій у сфері охорони здоров'я побільшало.

«Команда «Центру протидії корупції» промоніторила понад 90 тендерів на закупівлю ліків за державними програмами. Майже в кожному суттєві порушення, — стверджує Олена Щербан, керівник юридичного департаменту «Центру протидії корупції». — Кожен із цих тендерів та лотів — життя та здоров'я десятків тисяч українців. На них щороку заробляють і тендерні мафіозі — через власні мережі офшорних компаній-посередників, і чиновники МОЗ. Після зміни влади рівень корупції в державних закупівлях ліків не лише не зменшився, а навпаки — збільшився».

«Якщо раніше, корупцію ховали у форму картельної змови учасників ринку та недопуску конкурентів на торги, то в 2014 році основною схемою стало блокування торгів самими учасниками, — стверджує Олександра Устінова, член правління «Центру протидії корупції». — У такий спосіб нечесні учасники тендерів або вибивали конкурентів, або добивалися для себе кращих умов для поставки ліків та оплати їх державою».

За даними звіту у 2013 році, торги на етапі оголошення практично не оскаржувалися, в той час, як у 2014-му протягом липня—жовтня 50 із 110 лотів (препаратів) були заблоковані чи оскаржені самими учасни-ками.

Так, наприклад, ідеться у звіті, у 2014 році до постанови Кабінету Міністрів України №117 була внесена «лобістська норма», що дозволила постачальникам ліків отримати 100-відсоткову попередню оплату товару та піврічну відстрочку поставок.

Тепер ліки, які учасники державних програм лікування, мали отримати до кінця 2014 року, будуть поставлені в Україну тільки в червні 2015-го. Через це сотні тисяч пацієнтів залишилися без медичної допомоги взагалі.

У звіті «Україна — діагноз: тотальна корупція» детально описано основні, поширені між учасниками та ініціаторами торгів, корупційні схеми в 2014 році.

Наприклад, реєстрація ціни на препарат у спеціальному переліку дає змогу фармкомпаніям свідомо завищувати вартість ліків.

«Власники реєстраційних посвідчень у змові з керівництвом МОЗ декларують завищені ціни. Далі вони вказують ці завищені ціни в тендерних пропозиціях і ділять різницю між собою», — пояснює Віталій Шабунін, голова правління «Центру протидії корупції». — Фактично реєстр оптово-відпускних цін перетворився на легальний інструмент покриття корупції та завищення цін на ринку лікарських засобів, що закуповуються МОЗ та іншими державними установами», — додає він.

Неспроможність нового керівництва МОЗ вчасно провести торги у 2014 році дала змогу всім фармацевтичним компаніям переоформити ціни в реєстрі оптово-відпускних цін. Унаслідок цього держава вимушена купувати медикаменти за значно більшою ціною, перевірити яку неможливо, йдеться у звіті.

Ольга ВІТЕР.

«Упродовж всієї історії України вороги розтинали нашу землю і розпалювали народ зсередини і ззовні. Всі вони добре знали, що легше експлуатувати незгуртовану націю, і вони все зробили для того, щоб роз'єднати її, стерти, витравити, знищити почуття національної гідності і єдності» (Левко ЛУК'ЯНЕНКО)

Левко ЛУК'ЯНЕНКО: «У рабів нюх на зиск, а ми захищаємо свою державу»

Патріот-дисидент, якого не зламали 26 років знущань у тюрмі, Герой України, державний і громадський діяч, творець Акта про незалежність України (24 серпня 1991 року), Надзвичайний і Повноважений Посол України, автор багатьох книжок, філософ і не лише... У свої 86 він активно вболіває за долю країни. Левка ЛУК'ЯНЕНКА** (на знімку) **можна зустріти на Майдані, у Верховній Раді. Та з більшою радістю він відгукується на запрошення поспілкуватися зі школярами і студентами. Звертається до юних, «живих», «незабамбулених» — здатних змінюватися. Адже, тільки вдосконалюючи себе, особистість робить світ кращим. Він запалює серця людей, котрі можуть полюбити свою країну, як любить її сам — більше за власне життя.

Саме на зустрічі зі старшокласниками ми й познайомилися з Левком Григоровичем. З ким, як не з людиною, що пережила часи московської та німецької окупацій і більш як чверть століття катувань за любов до України, говорити про нинішню російську агресію на сході, про надвисоку цінність нашої незалежності, про майбутнє держави? Але почнемо зі спогадів...

Селяни проклинали більшовицьку владу

— Левко Григорович, ваше дитинство припало на роки колективізації. Що найчастіше згадуєте з довоєнних часів?

— За радянської влади життя в нашій Хрипівці (Чернігівщина), звідки я родом, як і по всій Україні, було злиденним і тяжким. Люди голодували. Їх гнали на роботу в колгосп, майже не платили. Уявіть собі, що за рік роботи давали лише мішок зерна. Крім того, всі жили в страху через репресії. Прокидається село і дізнається: он уже Бондаренка нема. За два кілометри від села — районний центр Городня, там була тюрма. Людей брали вночі, а за два тижні в'язнів вели під лісом розстрілювати — там і закопували. Селяни проклинали більшовицьку владу. Тому, коли почалася війна, багато хто зрадів: думали, німці проженуть комуністів.

— Відверто так казали?

— Так! Стали менше боятися. Звичайно, в селі залишалася недовіра, кілька сексотів, але все-таки люди знали одне одного, і такі розмови були відверті... До речі, боїв не було. Червона армія не відступала, а розбігалася — тікали по одному. Потім, коли прийшли німці, ми з хлопцями пішли в ліс, за Чернігово-Стародубським шляхом, і там побачили величезну купу з військових квитків, які залишив, мабуть, штаб дивізії совіцької армії, не менше. Ми перекидали їх, роздивлялися.

— Як поводилися окупанти?

— Коли німці захопили село, то скликали всіх і кажуть: «Нам від вас нічого не треба, німецька армія забезпечується всім централізовано. Ви можете садити, сіяти, скільки хочете, одноосібно чи в колгоспі — це ваша справа. Землі теж беріть за потребою, але потім віддасте нам десяту частину з урожаю, і з хутору — по одній корові на рік». Привезли техніку з Німеччини (бо коли більшовики відступали, то десь потопили в річці трактори і плуги). Колгосп тоді вже розпався: хто взяв коня, хто воза. А це кінець серпня — початок вересня — на полях стояли копиці з житом. Коли все змолотили, то вперше селяни наїлися справжнього запашного смачного хліба! Бо до цього ми постійно були голодні. Пам'ятаю, що тоді люди в селі почали знову родичатися, ходити в гості, співати пісень...

— А родина у вас велика була?

— Нас у батька було троє синів (я — старший) і одна донька. Батька забрали на війну. Мені тоді вже виповнилося 13 років — міг запрягти коня, допомагати матері по господарству.

— Як ставилися німці до людей?

— По-перше, німці в Городні недовго й були — пішли далі з фронтом. Але запам'ятався такий випадок. У нашому домі поселився якийсь командир. А через хату один із німців упіймав курку, то хазяйка підійшла до старшого командира й пожалілася. Він так кричав, що його підлеглий зблід, довго виправдовувався. Потім старший узяв німецькі марки і заплатив жінці за курку... За німців знову відкрили церкву, з якої за радянської влади зробили комору. Було обрано старосту — місцевого ветеринара... Якось скликали людей їхати в Городню. Зібрали душ 50 з возами і відправили в село Клюси. Напередодні там партизани розстріляли машину коменданта з помічниками. Німці наказали селянам видати підпільників, інакше — пригрозили — через три дні спалять село. А вночі прийшли ті партизани і вмовили людей мовчати: мовляв, хіба вбиватимуть безневинних? Але на третій день німці оточили село й обстріляли запальними кулями. Хто тікав, того розстрілювали... Ми прибули туди на другий день після спалення. Де-не-де ще димок ішов. Жахливо... Також я став свідком розстрілу. Була страшенно холодна зима. Під тюрмою вистроїли та розстріляли 20 євреїв. Серед них були жінки, діти...

«Історія допомагає зрозуміти: хто за Україну, а хто проти неї, хто прагне добра Україні, а хто наживається на пограбуванні її народу».

Повернулися «господарі»

— Як наступала червона армія?

— Великих боїв не було. І от прийшла червона армія — обідрана, голодна. Заходили в хати як господарі, брали все, не питаючи дозволу. І батько тоді сказав: «Усе, діти! Знову будуть голод і біда, знову тільки «дай, дай, дай».

— Батько тоді вже повернувся?

— То була дуже цікава історія. Батько був двічі в полоні. Вперше, коли його восени 1941 року мобілізували. Їх повели до Брянська, але не встигли озброїти і включити до складу армії, як німці оточили і взяли в полон. Десь 230—270 тисяч. Повели в Гомель, де обгородили територію дротом, майже не годували. Кожен день у таборі помирали до 200 осіб... А серед селян пройшла чутка, що українців німці відпускають. І моя матір разом із кількома хрипівськими жінками пішла туди й забрала батька. Усі чоловіки були виснажені — шкіра та кістки. Ніхто не вижив — тільки моїй матері вдалося врятувати батька. Бо виявила залізну волю. Батько просить: дай їсти, я з голоду помираю. А мати не дає багато — тільки трошки супу з розтертою картоплею. І так поступово виходила батька.

Удруге він потрапив у полон, коли радянські війська посунули німців на захід. Через два тижні забрали мого батька і ще майже 300 людей із Хрипівки. Це був грудень 1943 року, земля вже була припрушена сніжком. Їх, не перевдягнувши й не озброївши, погнали у Лоєв (білоруський райцентр). Уявіть: на снігу хто в чорному, хто в сірому, з однією гвинтівкою на сімох вояків... Це ж просто розстріл, а не бій. У село тоді приходило по 10—20 похоронок на день. Батько був поранений у голову, потрапив у полон. Але йому вдалося втекти до червоної армії, де воював уже до перемоги.

— Вас також забрали на війну у 16 років. Як це було?

— Якось у школу прийшов комісар і, тицьнувши пальцем, вказав: ти, ти і ти ідіть на підготовку у воєнкомат. Нас два тижні вчили військової справи. А потім наказали прийти з речами. Я заперечив: «Я ж іще неповнолітній, 1928 року народження, а не 1927-го. Весь клас може підтвердити». «Ні. Неси документи». Але районний ЗАГС був ущент розбитий, документи розгубилися. Свідчення людей не приймалися...

— І куди вас відправили?

— Спочатку в Чернігів, Новгород-Волинський, потім у Київ, звідти — на фронт. Але на передовій був недовго. Обійшлося. Після перемоги направили в Австрію, де служив мотористом-механіком, потім автомеханіком. Потрапив у Закавказзя (Джульфа, Нахічевань). Демобілізуватися вдалося аж у 1953 році. Мене тричі викликало командування, вмовляли залишитися служити. Але я тоді вже мав вищу ідею — боротьбу за самостійну Україну.

«Я дав обітницю небу»

— Звідки ця ідея?

— З'явилася відтоді, як дізнався про нашого національного героя Северина Наливайка. І надалі думка, що Україна гідна бути незалежною державою, вже не полишала, а збагачувалася, розширювалася, укріплювалася. У 20 років я дав обітницю небу — здобути Україні волю.

— Якби ви тоді знали, якими випробуваннями це обернеться, то змінили б свої переконання?

— Ні, це було остаточне рішення. Бо я козацького роду. А козаки завжди боролися проти загарбників, їхня національна свідомість була вища за інші верстви.

«Хоч би що робив Путін — він програє»

— Що ви думаєте про військову агресію Росії?

— Ще в 1991 році Москва почала готуватися, щоб повернути Україну до російської імперії. Це були різні плани: інформаційна війна, економічне підкорення (вони тривали протягом усіх років незалежності), військове захоплення. Тож мене не здивувало те, що Росія почала військові дії в Україні.

— Чому саме тепер?

— Знаєте, я часто їжджу регіонами України. І помітив, що останніми роками свідомість населення на Донбасі (особливо молоді) почала змінюватися з проросійської на проукраїнську. Тому для Росії це стало тим критичним моментом, коли вона мусила почати війну — інакше було б пізно. Але реально ця війна допомагає прозріванню й консолідації нашої нації! Ви чули, як кажуть солдати, стрільці: краще загинути в бою, ніж повернутися під московське ярмо. А це означає, що українська нація не може зазнати поразки! Хоч би що робив Путін — він програє. А з другого боку: що таке Росія та Україна? Їх — 123 мільйони, а нас — 45, навіть не третя частина від них, а більше. А згідно з військовою тактикою, країна, яка наступає, повинна мати втричі більшу армію. Отже, навіть тут у них немає переваги. Крім того, вони поширюють зло — нав'язують своє ярмо, прагнуть забрати в нас свободу. А ми відстоюємо свою землю, своє право і державність! То кому Господь Бог і весь світ допомагає?! Навіть якщо вони підуть у широкий наступ, то з цього нічого не вийде. Бо народ наш озброюється, і партизанську війну українці, безперечно, перенесуть і на російську територію.

— Тобто прогнози у вас оптимістичні?

— Це стратегічні міркування. Але в нас ще багато труднощів через зрадництво, злодійство, несправедливість, безлад у державі. Але в принципі Москва безсила проти України: 280 років українці допомагали московитам будувати російську імперію, а тепер доля зобов'язує нас її зруйнувати. І ми це зробимо. У 1991 році була перша фаза розвалу, коли вийшли з-під влади Москви союзні республіки; а тепер з-під російської неволі вийдуть автономні республіки — понад 60 суб'єктів федерації. Це все колонізовані народи з пригнобленою самобутністю.

— А якщо повернутися до Донбасу, чому немає масштабного спротиву?

— Той національний настрій, який я побачив останніми роками, не був ще достатньо глибоким, не вкорінився у свідомості людей. І тому невеличка група шовіністів та заслані терористичні найманці піднялися на хвилі провокацій, добре організованих російською розвідкою. Ще один чинник — це зрадництво з українського боку. З яких «міркувань» вони полюбили Росію? Це як у рабів — нюх на зиск: дивляться, на якому боці сила, туди й ідуть. Але ж не вистачило розуму усвідомити, що це тимчасова тактична перевага Москви, а не стратегічна. Далі почнуть діяти глибші чинники, адже українці люблять свою країну, цінують свободу, бо вже спробували її смак, і тому відстоюватимуть свою незалежність.

— Є план захоплення України. Як нам від цього вберегтися?

— Озброюватися треба! Українці завжди вміли воювати, були вправними бійцями. І тепер, не маючи боєздатної армії, ні екіпірування (приборів нічного бачення, бронежилетів, шоломів), люди кинулися захищати свій рідний край. Тобто перший прокинувся народ. Потім поступово почало налагоджуватися виробництво зброї. Одразу пішли на фронт Євромайдан, Правий сектор, ОУН — патріотичні люди, для яких самостійність нації є питанням життя і смерті.

— Хочеться, щоб усі вони повернулися живими та здоровими...

— Знаєте, нація, яка не хоче посилати своїх чоловіків на смерть за свою свободу, не матиме свободи. Тому треба жаліти не людину, а Україну. Бо національна свобода — то найвища цінність, яка є в світі взагалі, дорожчого немає нічого. А щоб було менше жертв, потрібні гарні взаємодія, озброєння, організація, треба войовничіше проводити дипломатичну роботу.

— А як ви оцінюєте зусилля влади?

— Нинішня влада значно краща від попередньої: і Президент, і парламент. У нас вперше в Верховній Раді більшість депутатів — патріотично налаштовані. Але вона далека від того, чого бажає народ, і тому проміжна. Ми нині в стадії очищення від бандитської влади і наведення порядку. Справа складна, тож не чекаю, що це буде швидко.

— Ви бачите тих лідерів, які зможуть очолити державу і відповідати вимогам народу?

— Бачу чимало молодих і кілька п'ятдесятирічних чоловіків — дуже розумних, сміливих, завзятих. Хтось із них і висунеться. Але потік життя швидкий, і проблема керівника складна. Перевіркою стане час.

— Ми переможемо?

— Безперечно. Росія, як імперія, розвалиться і залишиться Московія. Тільки коли московити створять свою національну державу, вони перестануть бути небезпекою іншим державам. Тоді й стануть добрими сусідами Україні.

«Боже, дай моїй голові силу випромінювати думку, щоб через надземну сферу запалювати шляхетні душі українців на боротьбу за самостійність».

Іду шляхом Наливайка

— Стільки випробувань випало на вашу долю. Де берете сили?

— Ми не можемо знати наперед своїх кроків, але коли ви боретеся за справедливу і моральну річ, то це дає підтримку духовну. Я підняв синьо-жовтий прапор боротьби і я маю пронести його стільки, скільки зможу, до самої смерті. А потім його підхопить хтось наступний і понесе далі. Який я у цьому ланцюгу — не має значення.

— Які батьківські настанови дасте нашій молоді?

— Будьте сміливі, покладайтеся на долю і не бійтеся смерті. А найбільше любіть свій край, своїх батька й матір, любіть Україну. За парканом не сховатися. Особисте щастя і добробут можливі тільки в щасливій захищеній і шанованій Батьківщині.

Ірина ІГДАЛ.

Фото Юлії ПОТАПЕНКО.

Із столяра в бандуристи...

Історія запорізького майстра і вчителя Володимира Дяденка

Після закінчення війни, щоб не обтяжувати свою тітку зайвими клопотами, тринадцятирічний хлопчик каже у ремісничому училищі, що він старший на рік. А вже у свої справжні чотирнадцять «гастролює» Києвом та Москвою. Він — запорізький бандурист Володимир Іванович Дяденко...

Інструмент у його руки потрапив випадково: майстер, який викладав моделювання в училищі, робив бандури і вмів грати на них. Свої знання передав сину, а той організував гурт бандуристів. Саме у цьому колективі юний Володя зробив перші творчі кроки. Сам він про це розповідає: «Наша група моделювальників була співочою, і майстер всіх відправив до сина, який працював у Палаці культури. Нас зібралося двадцять душ, і всі бандуристи. Півроку занять і репетицій, а за ними й виступи на конкурсах художньої самодіяльності трудових резервів. Ми почали з міських заходів і дійшли до республіканського та всесоюзного рівня».

В училищі юнак оволодів і грою на бандурі, й секретом її виготовлення, тож надалі грав тільки на тому інструменті, що зробив власними руками.

Володимир Іванович не розлучався з музикою ні в армії, ні на роботі. А за спеціальну освіту взявся лише у двадцять п`ять років. Вирішив податися до Дніпропетровського музичного училища імені Глінки. «Прийшов до приймальної комісії, поклав бандуру на стіл, вони її довго розглядали, дивувалися: «Це ви самі зробили?» Я тоді поза конкурсом пройшов, через чотири роки, в кінці навчання, отримав відзнаку», — розповідає він.

Далі дипломований спеціаліст їде до Сімферополя і відкриває там класи гри на бандурі. Як справжній мандрівний бандурист довго не затримується на одному місці й залишає творчий слід у багатьох містах півострова...

У Запоріжжі Дяденко одружився й осів назавжди. Почав працювати у Будинку культури імені Кірова, де за двадцять літ роботи з його легкої руки з'явилося багато вправних музикантів. Серед них і цілий колектив «Бунчук», з яким вчитель-бандурист об'їздив добру половину Європи: «Були у Фінляндії, Німеччині, Болгарії і навіть у Туреччині. А як став пенсіонером — шляхи з ними розійшлися. Хоча вихованці мене не забувають і постійно запрошують. Недавно у них була річниця — тридцять років, я теж виступав, мене, за традицією, представляють керівником».

Після виходу на пенсію, у 2003 році, вже перебуваючи у поважному віці, бандурист пішов у «вільне плавання»: співає на різноманітних заходах, виготовляє музичні інструменти. Лишається побажати Майстрові міцного здоров'я та довгих років творчого життя.

Максим САВЧЕНКО,
студент ЗНУ.

Запоріжжя.

На знімку: Володимир Іванович Дяденко.

Фото автора.

Фільм про «черкаського Шиндлера»

Картину про героїчну українку Олександру Шулежко (або, як її ще називають, «черкаського Шиндлера») презентували 28 травня у Черкасах. Це вже четверта така презентація після виходу документального фільму в ефір 9 Травня на Першому національному каналі.

Показ стрічки відбувся в день народження Олександри Максимівни, а розповісти про подробиці, які не увійшли до фільму, приїхала її дочка Лариса Федорівна.

«Символічно, що презентація у рідному місті відбувається саме в день народження Олександри Максимівни. Тому що цей фільм — присвята і пані Шулежко, і багатьом мільйонам людей, які героїчно зустріли страшну гітлерівську навалу на окупованих територіях», — сказала Алла Кушнір, директор Черкаського обласного краєзнавчого музею.

«Олександра Шулежко. Доля Праведниці» — історія звичайної черкащанки, яка у часи Другої світової війни врятувала близько сотні черкаських сиріт, зокрема і єврейської національності, за що ризикувала поплатитися не лише власним життям, а й життями рідних дітей. Однак після війни отримала ярлик «ворог народу», втратила роботу. І лише за один день до смерті, у 1994 році, її знайшло заслужене визнання. Вже посмертно, у 1996-му, єврейська спільнота удостоїла її найвищої нагороди — звання «Праведниця народів світу».

Автор фільму Володимир Качур розповідає: створення картини розпочалося ще в 2011 році.

«Ця глибоко драматична історія, на жаль, не популяризована. А основна ідея стрічки — показати сучасникам, що в роки війни існував і інший світ: гуманний та милосердний», — наголосив Володимир Качур.

Євгенія ПЛУГІНА.

В селі, оспіваному Рильським

Село Романівка Попільнянського району Житомирщини 38-й раз зібрало гостей на Всеукраїнське літературно-мистецьке свято «Романівська весна», що пройшло під знаком 120-річчя з дня народження Максима Рильського.

Майбутній поет, перекладач, мистецтвознавець, академік, громадський діяч з'явився на світ у Києві. Але малою батьківщиною вважав це село, писав, що «саме з ним пов'язані найсолодші спогади про дитячі мої роки». Цій землі Рильський присвятив чимало поезій: «У Романівському запусті», «Моїй Романівці», «Моє село». Зі спогадів: «... кучерявий лісок на ледве помітному узгір'ї, білі хати й зелені сади понад річкою Унавою, що, перепинена греблею, розливається в широкий, порослий комишами і лататтям став... Вечірні співи дівчат, що солодкою луною пливуть у далечінь, парубочі розгонисті пісні... Солов'їні ночі, жаб'ячий хор і гукання водяного бугая... Світ — як таємнича, ледве розкрита книга»...

...Як і в попередні роки, було поминальне слово на могилі родини Рильських. Квіти лягли і на могилу Олександра Олійника, який загинув у лютому цього року під час бою в зоні АТО.

У програмі акції — екскурсія по залах музею-садиби Рильських, виставка майстрів декоративно-ужиткового мистецтва району, зустріч з літераторами, музеєзнавцями, пісенні вітання від творчих колективів.

Прозвучав і голос Максима Тадейовича в запису: він читав «Троянди й виноград». Радник Президента України Юрій Богуцький озвучив привітання глави держави учасникам «Романівської весни».

Поет Іван Драч наголосив: — Моє покоління виросло під благословенням Рильського. Наприкінці життя Максим Тадейович написав статтю «Батьки і діти», в якій підтримав кількох молодих поетів, у тім числі Драча.

Заступник міністра освіти і науки України Максим Стріха зацитував свій улюблений вірш 27-літнього Рильського, що закінчується рядками:

Ходи собі шумливими шляхами,
Гукай, кричи, роби акторські жести
— А я хотів у тиші над удками
Своє життя непроданим донести.

Максим Стріха нагадав, що Рильський мріяв перекласти «Чистилище» Данте. Це надихнуло Стріху перекласти «Пекло» і «Чистилище». За переклад цих двох частин «Божественної комедії» він отримав цього року премію імені Максима Рильського.

Серед гостей свята була Ніла Підпала. Вона з тих, хто започатковував «Романівську весну», тож згадала людей, які особливо активно підтримували ідею гідного вшанування пам'яті поета. Серед них Богдан Максимович Рильський, керівник району Мар'ян Талько.

Внук поета, Максим Георгійович, прибув на свято з подарунками — книгами «Максим Рильський — неоромантик» й вручив відзнаки юним переможцям районного й обласного етапів конкурсу читців творів поета.

Керівник обласної організації Спілки письменників Михайло Пасічник нагадав, що письменницький осередок в області з'явився півстоліття тому завдяки сприянню Максима Рильського. А народний депутат України Олександр Ревега вручив подарунки активним пропагандистам творчості поета-академіка.

Музей-садиба — у яблуневому саду. Старшокласники висадили там троянди й виноград, оспівані Рильським. Під час свята відбулася символічна передача першокласникам естафети від випускників школи, що названа ім'ям поета.

Обласний краєзнавчий музей організував показ жіночої моди кінця XIX — початку XX століття. А закінчилося свято рибальською юшкою — під Максимовою липою біля Унави, де так добре рибалилося Рильському.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська область.

На знімку: пісню «Моїй Романівці» на слова Рильського виконує родина Ущапівських.

Фото автора.

ФЕСТИВАЛІ

Кшиштоф Зануссі презентував у Вінниці нову стрічку

Яскравою подією першого Міжнародного фестивалю оповідання «Intermezzo», що завершився 24 травня у Вінниці і був приурочений 150-й річниці з дня народження Михайла Коцюбинського, стала зустріч з відомим кінорежисером Кшиштофом Зануссі.

Режисер привіз на фестиваль дві стрічки. Одна з них — «Чуже тіло», остання робота митця, що отримала схвальні відгуки кількох міжнародних фестивалів. Не менше добрих слів від глядачів, які спілкувалися з шанованим гостем, отримала картина «Серце на долоні».

Своєрідним заспівом до фестивалю став показ картини за твором Коцюбинського «Тіні забутих предків» режисера Сергія Параджанова. Її показали під відкритим небом на Європейській площі. Організатори фестивалю висловили вдячність Національному центру Олександра Довженка, який надав зі своїх архівів картину для показу на фестивалі.

Загалом у мистецькому заході взяли участь майже п'ятдесят діячів культури, які приїхали до міста над Південним Бугом віддати данину шани великому Сонцепоклоннику, як називали Коцюбинського. Кожен з них відвідав музей-садибу письменника. Тут у будинку і саду під старою липою та в зелені агав молоді митці читали свої твори, оцінку яким давали відомі майстри слова — Оксана Забужко, Софія Андрухович, Лариса Денисенко, Ірина Цілик, Василь Махно, Володимир Лис. Вони ж читали власні твори. Оксана Забужко взяла участь у подорожі по Південному Бузі на пароплаві, де знайомила учасників фестивалю з прозою Коцюбинського. Було це так майстерно, що пані Забужко порадили зробити аудіозапис оповідань і листів письменника.

Добре знаний балканський письменник Міленко Єрґович (українською мовою перекладено його книги «Історії про людей і тварин» (Темпора, 2013), «Срда співає в сутінках, на Трійцю» (Темпора, 2014) розповідав не тільки про свої твори. З болем говорив про те, що нині переживає Україна і її народ.

Для проведення фестивалю, що тривав упродовж трьох днів, вдалося використати міський простір, події відбулися не лише у кінотеатрі «Родина», бібліотеках, книгарні «Є», артгалереї «Інтершик», а й на площах, у саду біля музею-садиби письменника, навіть на воді. Цікавою стала екскурсія за маршрутом «Вінниця Коцюбинського». Вінницький історик Олександр Федоришен провів гостей тими дорогами, якими у свій час ходив Михайло Коцюбинський. Родзинкою стало частування — за рецептами, описаними у творах письменника (страви італійської, бессарабської, гуцульської кухні).

— Фестиваль готували трохи більше року, — каже його директор та автор ідеї Ірина Вікирчак. — За цей час вдалося знайти партнерів, запросити гостей, відшліфувати концепцію. Деякі події я очікувала з особливими сподіваннями, які справдились. Наприклад, подорож Бугом на пароплаві з Оксаною Забужко. Вона зробила такий аналіз творів Коцюбинського, що надав мені багато матеріалу для роздумів у підготовці наступного фестивалю. До нас приїхало багато гостей з Києва, Львова, Варшави. Сприяло все — погода, Вінниця, Коцюбинський, чиє сучасне, проєвропейське слово надавало фестивалю особливої емоційності. Сподіваємося, фестиваль стане традиційним.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА КБ «АКСІОМА» оголошує про проведення відкритих торгів (аукціону) Приватним Науково-виробничим підприємством «АВІСТА» з продажу активів, що обліковуються на балансі банку

№ лоту	Найменування активу	Початкова вартість грн. в т.ч. ПДВ	Гарантійний внесок, в т.ч. ПДВ, грн.
0715\1	Основні засобі: меблі, касове обладнання у кількості - 10 шт.	**24 312,00**	**2 431,20**
0715\2	Основні засоби, інші необоротні матеріальні активи, необоротні активи у кількості - 195 шт.	**1 726 019,00**	**172 601,90**

Лоти виставляються до продажу на перші торги.

Час проведення аукціону: відкриті торги (аукціон) будуть проводитися починаючи з 09 год.00 хв. до 10 год. 00 хв. 17.06.2015 р.

Місце проведення відкритих торгів: м. Дніпропетровськ, площа Жовтнева, 8.

Кінцевий строк прийняття заявок на участь : 11.06.2015 року об 17 год. 00 хв.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна з 10.00 до 16.00 год. за їх місцезнаходженням, попередньо зателефонувавши за номером тел. + 38 (056) 745-30-06

Умови продажу:

Кожний учасник відкритих торгів, який реєструється на участь в відкритих торгах приймає "Правила проведення відкритих торгів з продажу майна банків щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації" та укладає Публічний договір з ПНВП "Авіста" про умови участі в відкритих торгах та зобов'язаний у разі визнання його переможцем сплатити Організатору винагороду за проведення відкритих торгів - шляхом вирахування суми із гарантійного внеску переможця відкритих торгів , тексти яких розміщенні на веб - сайті Організатора https:\\ www.avista.org.ua .

Розмір реєстраційного внеску становить 510 грн. 00 коп. (п'ятсот десять гривень 00 копійок), з ПДВ.

Реєстраційні та гарантійні внески учасників відкритих торгів вносяться на поточний рахунок ПНВП "Авіста": р\р 26008054617930 в Полтавське ГРУ ПАТ "КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 331401, код ЄДРПОУ 22523052.

Крок аукціону по лоту: № 0715\1 - 3% від початкової ціни лота; по лоту : № 0715\2 - 1% від початкової ціни лота.

Засоби платежу : грошові кошти в національній валюті України.

Торги відбудуться за наявності двох учасників.

Переможець відкритих торгів або аукціону повинен підписати протокол відкритих торгів (аукціону), провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 (десяти) робочих днів з дня наступного після закінчення відкритих торгів (аукціону), сплатити комісію Організатору за проведення торгів та підписати договір купівлі - продажу придбаного майна. Усі витрати, пов'язані з укладанням договору купівлі - продажу майна покладаються на покупця - переможця відкритих торгів.

Банківські реквізити продавця : п/р 32070105401 в управлінні Національного Банку України в Дніпропетровській області, МФО 305006, код ЕДРПОУ 33972230.

Організатор відкритих торгів: Юридична адреса ПНВП "Авіста": 36015, м. Полтава, вул. Старокотелевська, буд. 12.

Фактична адреса та адреса для листування ПНВП "Авіста": 36014, м. Полтава, вул. Зигіна, буд. 29, оф. 105, тел.: (050) 3000-950,

графік роботи: з понеділка по п'ятницю: з 09 год. 00 хв. до 17 год. 00 хв.

Прийом заяв та реєстрація на участь у відкритих торгах (аукціоні) - проводиться Організатором починаючи з дня оприлюднення цього оголошення та розміщення його на веб - сайті Організатора. Реєстрація на участь у відкритих торгах (аукціоні) також проводиться у інших містах України (на філіях ПНВП "Авіста"), у тому числі для жителів зони проведення АТО у м. Донецьк, для жителів тимчасово окупованої території АР Крим у м. Ялта, для отримання інформації з питань реєстрації учасників на аукціон у інших містах України звертатися за телефоном: **+38 050 3000-95 .**

Назва органу управління - Управління справами Апарату Верховної Ради України.

Орендодавець - Управління адміністративними будинками Управління справами Апарату Верховної Ради України.

Дані про об'єкт:

Балансоутримувач: Управління адміністративними будинками Управління справами Апарату Верховної Ради України.

Код ЄДРПОУ - 26252302, 01008, м. Київ, вул. Банкова, 6-8, тел. (044)255-42-81, 255-42-04.

Найменування об'єкта: нерухоме майно - частина нежитлових приміщень.

Місцезнаходження об'єкта оренди: м. Київ, вул. В. Житомирська, 11 (26 приміщень).

Загальна площа: 847,71 кв. м.

Максимально можливий строк оренди: 1 рік.

Заяви про намір орендувати зазначений об'єкт приймаються протягом 10 робочих днів після опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 6-8 а, каб. 409.

Додаткова інформація за тел.: (044)255-42-81, 255-42-04. Заяви подаються в окремому конверті з написом "Заява про намір орендувати" із зазначення найменування та місцезнаходження об'єкта оренди.

Керуючий санацією
ТЗОВ "Західний авіаційний центр"

08.06.2015р. о 10.00 год. за адресою: м. Львів, вул. Японська, 7 проводить аукціон з продажу векселів ПП "Торгівельна агенція "Галицький Ярмарок", ЄДРПОУ 30163302, бланк. номера АА № 0532878- АА № 0532883, сума 5199500,00 грн., термін оплати - за пред'явленням. Початкова ціна 1363017 грн. Аукціон проводиться з можливістю зниження початкової ціни на 20%. Заявки на участь подаються письмово на адресу: м. Львів-13 а/с 4389.

ДП "Одеська залізниця" інформує

про введення з 01.06.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 26.05.2015 р. № 1619 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДП "Одеська залізниця", крім населення та населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1254,5	1430,5	Непромислові споживачі	1254,5	1430,5
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1254,5	1430,5	Виробничі с\г споживачі	1254,5	1430,5

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
2-о зонні тарифи – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. № 1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,35; денний – 1,8
3-и зонні тарифи – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. № 1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,25; напівпіковий період – 1,02; піковий період – 1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	1121,98	Постанова НКРЕКП № 1616 від 26.05.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ), %	3,11	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	6,82	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ), грн./МВт·год	29,31	Постанова НКРЕКП № 879 від 18.12.14
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	108,05	Постанова НКРЕКП № 879 від 18.12.14
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	5,25	Постанова НКРЕКП № 879 від 18.12.14
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	26,25	Постанова НКРЕКП № 879 від 18.12.14

Втрачену Декларацію
про початок виконання
будівельних робіт, зареєстровану
ІДАБК у м. Києві 10.10.2012р.
№ КВ 08112187136
вважати недійсною.

Втрачену Декларацію
про готовність об'єкта до
експлуатації, зареєстровану ІДАБК
у м. Києві 07.12.2012р.
№ КВ 14112242153
вважати недійсною.

Втрачену Декларацію
про готовність об'єкта
до експлуатації,
зареєстровану ІДАБК
у м. Києві 12.10.2012р.
№ КВ 14312188558
вважати недійсною.

ДП "Донецька залізниця" інформує

про введення з 01.06.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 26.05.2015 №1619 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДП "Донецька залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1254,5	1430,5	Непромислові споживачі	1254,5	1430,5
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1254,5	1430,5	Виробничі с\г споживачі	1254,5	1430,5

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 04.11.09р. №1262 нічний період – 0,35; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,68.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 04.11.09р. №1262 нічний період – 0,40; денний-1,5.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВтгод	1121,98	Постанова НКРЕ № 1616 від 26.05.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,85	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	5,45	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	11,40	Постанова НКРЕ № 1615 від 26.05.15
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	109,44	Постанова НКРЕ № 1615 від 26.05.15
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	8,98	Постанова НКРЕ № 1615 від 26.05.15
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	44,90	Постанова НКРЕ № 1615 від 26.05.15

Втрачене свідоцтво про право
власності на нерухоме майно,
видане Жденіївською с/р,
Воловецького р-ну,
Закарпатської обл. ТОВ
"ШИННА КОМПАНІЯ"
27.02.2012 р., серія САЕ №150739
вважати недійсним.

Повідомлення про результати аукціону

Відповідно до ч. 7 ст. 69 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (в редакції від 22.12.11р. № 4212-VI зі змінами та доповненнями) ТОВАРНА БІРЖА "УНІВЕРСАЛ ПЛЮС" повідомляє, що аукціон з продажу майна підприємства-банкрута ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ТРЕСТ ПО БУДІВНИЦТВУ ТА РЕКОНСТРУКЦІЇ АВТОМОБІЛЬНИХ ШЛЯХІВ "ДОНБАСШЛЯХБУД", код ЄДРПОУ 03450063, призначений на 28 травня 2015 року об 11 годині 00 хвилин (оголошення про проведення аукціону розміщено в Газета "Голос України" від 25.04.2015р. №75(6079) та на сторінці веб-сайту Організатора аукціону: **http://universal-plus.ucoz.ru/index/povnij_tekst_ogoloshennja/0-42** відбувся.

Запропонована переможцем ціна за Лот№1 склала 5 127 776,18 грн., без ПДВ.

ОРГАНІЗАТОР АУКЦІОНУ ТОВАРНА БІРЖА "УНІВЕРСАЛ ПЛЮС"

ДТГО "Львівська залізниця" інформує

про введення з 01.06.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 26.05.2015 року № 1619 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДТГО "Львівська залізниця", крім населення та населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1254,5	1430,5	Непромислові споживачі	1254,5	1430,5
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1254,5	1430,5	Виробничі с\г споживачі	1254,5	1430,5

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. № 1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.15р. № 37) нічний період – 0,25; напівпіковий період – 1,02; піковий період – 1,8. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. № 1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.15р. № 37) нічний період – 0,35; денний – 1,8

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	1 121,98	Постанова НКРЕКП № 1616 від 26.05.2015
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ), %	4,40	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.2015
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	7,77	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.2015
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ), грн./МВт·год	46,14	Постанова НКРЕКП № 878 від 18.12.2014
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	142,73	Постанова НКРЕКП № 878 від 18.12.2014
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	7,78	Постанова НКРЕКП № 878 від 18.12.2014
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	38,89	Постанова НКРЕКП № 878 від 18.12.2014

ДТГО "Південно-Західна залізниця" інформує

про введення з 01.06.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 26.05.2015р. № 1619 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДТГО "Південно-Західна залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1254,5	1430,5	Непромислові споживачі	1254,5	1430,5
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1254,5	1430,5	Виробничі с\г споживачі	1254,5	1430,5

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,8.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,35; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	1121,98	Постанова НКРЕКП № 1616 від 26.05.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,54	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	8,71	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	18,85	Постанова НКРЕКП № 881 від 18.12.14
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	189,48	Постанова НКРЕКП № 881 від 18.12.14
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	11,29	Постанова НКРЕКП № 881 від 18.12.14
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	56,44	Постанова НКРЕКП № 881 від 18.12.14

ДП "Придніпровська залізниця" інформує

про введення з 01.06.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 26.05.2015 р. №1619 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДП "Придніпровська залізниця", крім населення та населених пунктів*, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1254,5	1430,5	Непромислові споживачі	1254,5	1430,5
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1254,5	1430,5	Виробничі с\г споживачі	1254,5	1430,5

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 22.12.01 р. №1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.2015 №37) нічний період – 0,25; напівпіковий період – 1,02; піковий період –1,8. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. №1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.2015 №37) нічний період – 0,35; денний – 1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	1121,98	Постанова НКРЕКП№1616 від26.05.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ),%	2,64	Постанова НКРЕП №805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	5,07	Постанова НКРЕП №805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ),грн./МВт·год	32,33	Постанова НКРЕКП №882 від 18.12.14
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	124,43	Постанова НКРЕКП №882 від18.12.14
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	5,35	Постанова НКРЕКП №882 від18.12.14
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	26,77	Постанова НКРЕКП №882 від18.12.14

*Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню згідно Постанови НКРЕ України від 26.02.2015р. №220

ОБГОВОРЮЄМО ЗАКОНОПРОЕКТ

Пенсійна реформа: уряд пропонує

Як відомо, нещодавно Кабінет Міністрів України презентував пакет законопроектів щодо реформи пенсійного забезпечення. Зазначений пакет законопроектів зацікавив значне коло експертів, адже питання пенсійного забезпечення стосується кожного.

Економічний експерт Ангела Бочі вважає, що передумови для здійснення пенсійної реформи виникли вже давно. Серед них і зменшення кількості платників податків у солідарній системі, і зростання податкового навантаження на працюючих, і велика різниця у розмірі пенсій, а також постійний дефіцит Пенсійного фонду. Останній наразі становить 80 млрд. грн. Ці кошти компенсуються з державного бюджету, а отже, їх доводиться забирати з інших статей видатків.

Саме дефіцит бюджету Пенсійного фонду є одним із факторів, що може стати на заваді реалізації урядової реформи. Адже за такого дефіциту перехід до накопичувальної системи, що є складовою запроваджуваної трирівневої пенсійної системи, є неможливим.

Крім того, для успішної реалізації реформи необхідно відновити економічне зростання, провести реформу фінансового сектору, здійснювати реальну боротьбу з корупцією в державному секторі. Та найголовніше — влада має проявити політичну волю і бажання взяти на себе політичні ризики.

Експерт також вважає, що запропоновані урядом законопроекти несуть у собі низку ризиків та недоліків. Основні з них такі:

- законопроект не передбачає проведення реформи фінансового ринку; неефективність приватних пенсійних фондів та інвестиційних компаній, а також ненадійність комерційних банків можуть негативно відбитися на власниках недержавних пенсійних рахунків;
- запровадження державного накопичувального фонду за умов сьогоднішніх корупційних ризиків не сприятиме формуванню довіри громадян до нього; крім того, існує ризик нецільового використання коштів цього фонду (а такий приклад ми можемо спостерігати зараз у Росії. — **Авт**.);
- економічний спад негативно впливатиме на розмір майбутніх виплат, сприятиме їх знеціненню. На жаль, для України характерні часті економічні спади, а знецінення національної валюти вже стало буденністю.

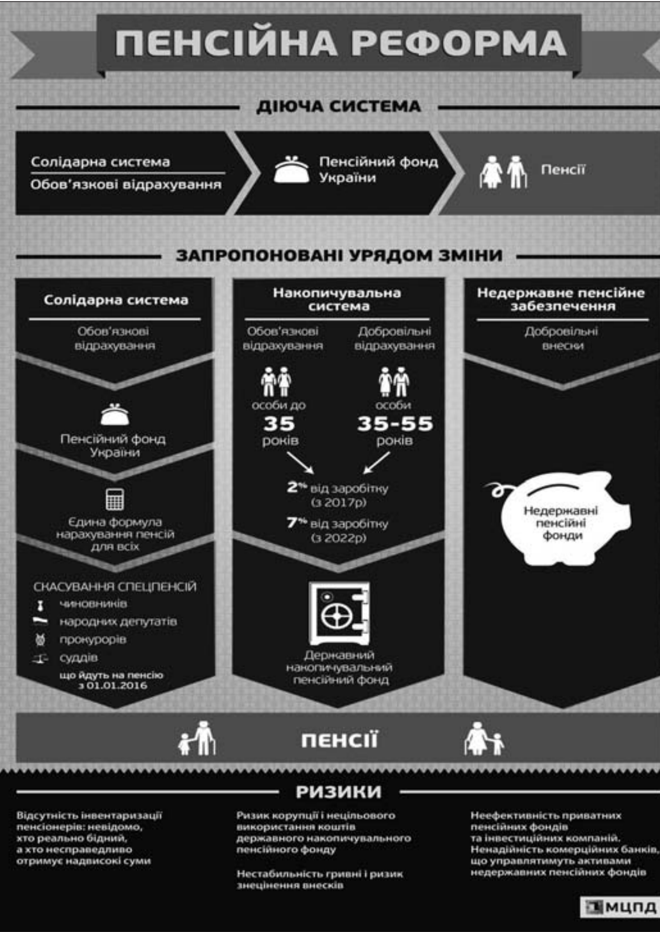
Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД) розробив інфографіку, в якій продемонстровано урядові пенсійні новації і ризики, що їх ми можемо мати.

Не сприймають пропозицій урядовців і державні службовці, які для того, щоб отримувати пенсію, сплачували і поки що сплачують підвищені відрахування до Пенсійного фонду України. Ставка єдиного соціального внеску для цієї категорії працівників встановлена у розмірі 6,1%, а для не державних службовців ці відрахування становлять 3,6%. Як то кажуть, відчуйте різницю. Щоправда, реформатори в урядовому законопроекті (№2490 від 30 березня 2015 року) передбачили зменшення відрахувань для держслужбовців до розміру відрахувань інших працівників (3,6%). Проте кошти, сплачені раніше до Пенсійного фонду України, державним службовцям компенсувати ніхто не буде, «м'якого» переходу на загальне пенсійне забезпечення для держслужбовців також не передбачено.

Отже, державні службовці, які до набрання чинності урядовими змінами, якщо вони будуть прийняті парламентом, встигнуть оформити пенсію державного службовця, будуть її отримувати в розмірах і порядку, який чинний сьогодні. Інші ж претенденти на пенсію державного службовця будуть вимушені отримувати пенсію, обраховану на загальних підставах. Це може призвести до масових звернень до судів, адже прийняттям законопроектів порушуються конституційні вимоги щодо недопущення звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (ст. 22 Конституції України).

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

P.S. Поки матеріал готувався до друку, міністр соціальної політики Павло Розенко заявив, що з 1 червня 2015 року Пенсійний фонд України припиняє призначення спеціальних пенсій. Підстава для цього справді є. «Голос України» раніше (17 березня 2015 року) писав про те, що з 1 червня спецпенсій не буде, адже перехідними положеннями Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» №213-VIII передбачена така можливість, якщо не буде прийнято урядового законопроекту про призначення всіх пенсій на загальних умовах. Отже, неприйняття урядового законопроекту з 1 червня створить ще одну проблему: спецпенсії призначати не будуть, а працівники, які на них мали право, і надалі здійснюватимуть відрахування до Пенсійного фонду в підвищеному розмірі. До якого часу це триватиме, сьогодні не скаже ніхто.

КУРІНЬ

№ 95 (6099) СУБОТА, 30 ТРАВНЯ 2015

Сьогодні в Україні опадів не очікується лише в західних, центральних областях, а також на Одещині та Миколаївщині. На решті території — дощі з грозами. Температура повітря вночі від 6—8 градусів тепла на заході, до 13—15 — на півдні та сході. Вдень переважно плюс 23—25. Вітер північно–західний, 5—10 м/с

ЦЬОГО ДНЯ, 30 ТРАВНЯ

1918. Павло Скоропадський затвердив закон про врочисту обітницю урядовців і суддів та присягу військових на вірність Українській Державі. **1922**. У Харкові створено Торговельно-промисловий синдикат поліграфічної промисловості (Укрполіграфсиндикат), що об'єднав усю трестовану поліграфічну промисловість України і Криму. **1998**. Президент України видав Указ «Про День захисту дітей», який відзначається щорічно 1 червня. **2014**. Після тяжких поранень пішов із життя Дмитро Шелємін — сержант за контрактом, заступник командира 1-го стрілецького взводу, командир 1-го відділення 1-ї стрілецької роти луганського полку Національної гвардії України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Що це означає?

Начальник (грізно): — Мужик, тобі чого треба? В. Кличко (тихо): — Я вам грошики приніс за квартиру і за газ... Так от, курінний нагадує: в наших конкурсантів є можливість отримати 2015 гривень 15 копійок і розрахуватися за всіма тарифами. А переможцями цього «ЖКГ-етапу» стали: В. Стручков, С. Мефодовський та В. Ігнатенко.

1. Кличко: «А де ж реклама чернігівського пива? Непорядок!».

В. Стручков — 3 (6).

2. Вони обідають. Хочете бути третім?

С. Мефодовський — 2 (3).

3. А вікно можна зачинити, там тебе Володька чекає.

В. Ігнатенко — 1 (6).

☞ Як де? В мерії, особисто чекає на міського голову. Каже, немає його там, і коли буде — ніхто не знає...

О. Коваль.

☞ Начальник не зміг умитися вранці і чекає, коли відремонтують кран у ванній.

Г. Макаренко (3).

☞ У середу, в п'ятницю не було на роботі і сьогодні немає! Звільню! Заміну знайду в Європі!

І. Пата (2).

☞ Пане Кличко! Потрапити до начальника ЖЕКу набагато складніше, ніж до міського голови Києва і навіть Президента України.

М. Сахно.

☞ В. Кличко:
«Тепер не раз
(вночі, чи вдень),
Труба рвоне, вода летить, —
Сусіди грюкають мені: —
Кличко Віталій!
Щось робіть!!!»

В. Бренькач (3).

☞ Начальник ЖЕКу панічно втіка, бо весь світ знає: у Кличка нелегка рука, легким ударом відправить в нокаут бика.

М. Варениця (3).

☞ Жеківський нокаут міському голові, або Без пляшки з роботою цієї контори не розберешся!

Р. Тимошейко.

☞ В. Кличко: «Що ж він бере? У мене тільки долари...».

С. Заворозко (4).

☞ Альо, ЖЕК, звідки у вас такі тарифи за комуналку?...

М. Капуста.

☞ Кличко: «Мабуть, із мерії був витік інформації про мій приїзд до ЖЕКу...».

В. Момотюк (4).

У дужках зазначено кількість балів, які вже мають автори.

А тепер нове завдання.

Треба розгадати одну алуштинську головоломку. Тим паче, кажуть, у Криму розпочався купальний, чи-то пак,.. окупаційний сезон...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — «Що це?».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

АФОРИЗМИ, КАЛАМБУРИЗМИ

ПОРНОЗІРКА

На мене зайвих
звинувачень злива...
А я завжди була
сором'язлива...

ВЕСЬ СПЕКТР ВЕСЕЛКИ

Вселяли оптимізм
на вернісажі
Творіння з дьогтю,
зі смоли, із сажі...

НАШКОДИВ

Я б до сьогодні
вила мав,
Якби ти зуб
не виламав...

ОСТАННЯ ВОЛЯ ГУЦУЛА

Орися, заголися...

ОБАЧЛИВИЙ

Боюсь приймаком іти
до Мотрі у хату,
Не зможу здолати
там матріархату...

Сергій КОВАЛЬ.

ДОШКА ПОШАНИ

Без царя в голові

Олег Царьов, екс-депутат Верховної Ради, пособник російських терористів (про «Новоросію»):

— Ми повинні були провести місцеві вибори, отримати легітимний донецький і луганський «парламент». Ми провели ці «вибори» і підписали Мінські угоди. І тепер було б нерозумно будувати суверенну республіку, якщо ми поставили перед собою мету — створення єдиної України.

Від чергового:

— А столицю зробимо в Ростові! Тому що в Москву за «цільними» інструкціями далеко їздити!

Цап! І туди...

Володимир Путін, президент РФ:

— Сьогодні в нас, ви знаєте, через різні фонди талановитих дітей вивозять уже для навчання за кордоном. Дивляться абітурієнтів по вузах, цап — підписують контракт — і туди. І вже мало хто повертається. Нам і над цим потрібно подумати.

Від чергового:

— А що там думати? Треба всіх талановитих дітей відправити... до армії. Потім контракт — і туди...

Іду на... ка! (Картелі)

Арсеній Яценюк, Прем'єр-міністр України (про демонополізацію):

— Тепер завдання — розбити ці картелі. Знищити антиконкурентні змови, витягнути всіх на світло, хто за цим стоїть.

Від чергового:

— А не боїтеся, що коли ви витягнете когось на світло, то вони можуть «спалити» пів-Кабміну? З ким тоді йти на картелі?

Політдієта

Айварас Абромавичус, міністр економіки України:

— У перші 10 днів на посаді одразу втратив три кілограми ваги... Класна робота, всілякі дієти до цього пробував, нічого не допомагало, а тут, виявляється, в політику потрібно піти — й відразу мінус три кілограми.

Від чергового:

— Так це у вас мінус три кілограми, а в інших, бувало, за десять днів одразу плюс три мільйони.

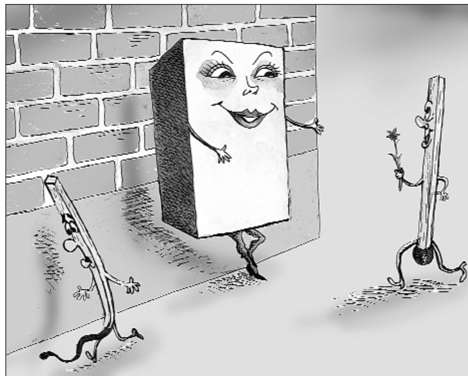
Хто заварив кашу?

Юрій Луценко, глава парламентської фракції БПП (про відносини в коаліції):

— Кипіння в коаліції останніми тижнями було спричинено тим, що в нас, на жаль, понад місяць не збиралася рада коаліції.

Від чергового:

— Дайте раді спокій! Просто хтось, ще в 2009 році, закупив у Росії багато дешевого газу, тому й кипить усе.

«Заброньовані» візи

Дмитро Рогозін, віце-прем'єр РФ:

— Танкам візи не потрібні...

Від чергового:

— Звичайно, не потрібні! Особливо після відміток... «джавелінів» на кордоні.

Звірів шкода

Лінас Лінкявичус, міністр закордонних справ Литви (про В. Жириновського, який заявив, що в Литви потрібно забрати Вільнюс і Клайпеду):

— Ми не повинні втягуватися в цю дискусію. Я вже заявляв, що місце таких політиків у зоопарку...

Від чергового:

— А вам звірів не шкода? Жириновський покусає там усіх!

Мал. Георгія МАЙОРЕНКА, Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Наступний номер «Голосу України» вийде 3 червня 2015 року

Над номером працювали: Тетяна ПАСОВА, Тетяна УВЄРОВА, Віктор БОНДАР.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91 poliprint@ukr.net

Зам. 4973

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

